

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čekovni rač. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z MESEČNO PRILOGO „NAŠ DOM“

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška c. 5.
Telefon 2113

Cene inseratov: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrtni strani Din 500.—, 1/16 strani
Din 250.—, 1/32 strani Din 125.—.
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.20.

Katoličanom lavantinske in ljubljanske škofije!

V letošnjem letu ves katoliški svet praznuje 1900letnico odrešenja človeškega rodu. 1900letnica je Kristusove smrti na križu, postavitve sv. Rešnjega Telesa, ustanovitve sv. Cerkve, zmagovitega vstajenja Kristusovega. Zato naj bo po želji naših škofov celo leto v luči teh dogodkov. Želja škofov pa je gotovo želja vseh resničnih katoličanov. Zato bomo posebno v tem letu, v teh zbeganih, nemirnih in težkih razmerah, v svojih srcih utrdili vero v Kristusa, Odrešenika sveta; bomo obnovili zvestobo do Kristusa, ki med nami v zakramentu sv. Rešnjega Telesa živi; bomo s svojim življenjem, zasebnem in javnem, pričali, da ni rešitve iz teh težkih razmer, kakor po obnovi Kristusovega duha, pravičnosti, ljubezni in miru.

Da bi ta veliki vzvišeni jubilej vsi katoliški Slovenci, vsi katoličani lavantinske in ljubljanske škofije tudi skupno obhajali, sta sklenila škofijska odbora Katoliške akcije v Mariboru in v Ljubljani, da se priredi za obe škofiji

v Ljubljani skupna proslava 1900letnice odrešenja.

Kateri primernejši čas pa bi mogli za skupno slovesnost izbirati, kakor dan, ko bo daroval svojo biserno,

demantno sv. mašo nadškof dr. Anton Bon. Jeglič?

Saj je prevzvišeni g. nadškof vseh 32 let, kar je vodil ljubljansko škofijo, delal vedno z geslom »Po Mariji k Jezusu«. Saj je bilo njegovo škofovsko delo, molitve in žrtve, trudi in boji, vse njegovo nesebično delo za slovenski narod posvečeno enemu cilju, ki ga je napisal na pročelje gimnazije v Št. Vidu: Kristusu Zveličarju sveta!

Škofijska odbora Katoliške akcije v Mariboru in Ljubljani vabita zato katoličane mariborske in ljubljanske škofije, da se udeležite biserne sv. maše prevz. g. nadškofa dr. A. B. Jegliča. Jubilant bo daroval sv. mašo.

v nedeljo dne 30. julija na Stadionu v Ljubljani.

Cerkveni govor bode imel ljubljanski škof dr. Gregorij Rožman. Navzoči bodo jugoslovanski nadškofje in škofje. — Popoldne isti dan bo na Stadionu velik koncert Pevske zveze, na koncu pete litanijske s sv. blagoslovom.

Katoličani! Ta prireditev naj bo močna manifestacija naše verske zvestosti, našega katoliškega mišljenja in življenja, naše neomahljive zvestobe sv. Cerkvi in Kristusu. Naj bo ponižna in zadostilna molitev za mir med poedinici, stanovi in narodi. Naj bo izraz trdne volje delati za to, da zavlada mir Kristusov v kraljestvu Kristusovem.

Nobene župnije naj ne bo, ki ne bi poslala številnih zastopnikov 30. julija v Ljubljano! Župnijski odbori, sveti KA ter vsa versko-cerkvena društva imajo nalogo, da za to skrbijo.

Naj živi Kristus Kralj!

V Mariboru, dne 18. junija 1933.

Škofijski odbor KA v Mariboru: ravnatelj F. Jerebič, predsednik. — Dr. F. Cukala, škofov zastopnik.

Škofijski odbor KA v Ljubljani: odvetnik dr. Miha Krek, predsednik. — Dr. I. Fabijan, škofov zastopnik.

*

Navodila za lavantinsko škofijo.

Ker ima Slovensko pevsko društvo »Maribor«, ki je letos prevzelo organizacijo romanja na Brezje, že ugodnostno vožnjo ravno za ta čas, zato bo Slovensko pevsko društvo »Maribor« organiziralo tudi udeležbo v Ljubljani.

Spored bo približno sledeč:

1. **Soboto dne 29. julija zvečer odhod samo s posebnim vlakom v Ljubljano.**

2. **Nedelja dne 30. julija:** Takoj po dohodu v Ljubljano procesija na Rakovnik, kjer imamo slovesno sv. mašo s pridigo. Po sv. maši odmor in okrepčilo. Ob osmih odhod v sprevedu z zastavami in godbo skozi Ljubljano na Stadion, kjer se udeležimo biserne sv. maše nadškofa dr. Jegliča. Po sv. maši odmor in kosilo. Popoldne od 2. do 3. ure odhod z vlaki na Otoče. Po dohodu na Brezjah blagoslov. Zvečer ob osmih pete litanijske in rimske procesije. Kdor bo hotel na Bled, se bo iz Otoč peljal z vlakom na Lesce, od tam z avtobusi na Bled in zvečer z avtobusi z Bleda na Brezje.

3. **Ponedeljek dne 31. julija:** Od 2. ure dalje sv. maše in obhajilo. Ob desetih odhod z Otoč, ugodna zveza z vsemi stranskimi progami, da bomo v ponedeljek zvečer vsi doma.

Da pa moremo izvesti ta obsežen spored v dveh dneh, je treba, da bodo udeleženci disciplinirani. Štajerci gredo res na božjo pot, naj letos tudi Ljubljana vidi našo vernost in katoliško zavednost. Za slovesnost v Ljubljani bomo vzeli s seboj tudi društvene zastave, katere bomo potem v Ljubljani shranili ter jih vzeli pozneje pri vračanju domov s seboj.

Potovali pa bomo letos le samo s **svojimi posebnimi vlaki** in bodo naše karte veljale le za te vlake. Vsa navodila bomo pravočasno poslali na vse župne urade. Že sedaj pa razvijte po vseh krajih agitacijo, da bo udeležba Štajercev častna!

Pripravljalni odbor.

Strašilo z obnovo habsburške monarhije. Ugledni angleški časopis je prinesel vest, da je Mussolini že poizvedoval v Parizu, Londonu in v Berlinu, kako stališče bi zavzele velesile napram obnovi habsburške vladarske hiše pod vodstvom Otona, ki bi združil Avstrijo in Madžarsko in bi bila s tem onemogočena priključitev Avstrije k Nemčiji. Proti ravnokar omenjenemu načrtu je odločno Mala antanta, Angležem je bil po volji, Francija še ni dala odgovora, a bo gotovo na stališču Male antante, s katero je v najtesnejših zvezah. Francozi povdarjajo, da je potrebna organizacija srednje Evrope v gospodarskem

sporazumu med vsemi podonavskimi državami.

Iz Avstrije. Zadnjič smo poročali, kako je avstrijska vlada prepovedala Hitlerjevo narodno-socialistično stranko radi atentatov in vseh mogočih nemirov, katere uganjajo hitlerjanci. Razveljavljeni bodo tudi vsi mandati hitlerjanskih poslancev v parlamentu in po posameznih deželnih zborih. V Avstriji so že davno prepovedana Hitlerjeva glasila, ki so prihajala tja iz Nemčije. Na Avstrijskem izhajajoči listi narodno-socialistične strake morajo pisati po vladnih navodilih in plačati višje poštno pristojbine.

Hitlerjeva divjanja v Nemčiji. Hitler hoče nasilnim potom spraviti pod svoj klobuk vse narodno čuteče organizacije, ki so tvorile doslej nekako konkurenco narodnim socializmom. Narodno-

V vsako hišo — Sveto pismo!

Sv. pismo je knjiga božja! Ni je knjige, ki bi jo smeli primerjati s Sv. pismom. Pa če moraš katero knjigo imeti doma in jo prebirati, je to gotovo Sv. pismo.

Letos je 1900 let, kar se je godilo vse to, o čemer nam poročajo sv. evangeliji in Dejanje apostolov. Če kedaj, potem naj si v tem svetem letu vsaka hiša oskrbi Sv. pismo, vsaj evangelije in Dejanje apostolov.

V teh težkih časih pomanjkanja denarja smo sklenili omogočiti vsaki družini nakup Sv. pisma. Zato smo nastavili sledeče cene:

Novi zakon (obseg knjige 541 strani) stane broširan Din 6—, polplatno vezan Din 8— in celoplatno vezan Din 15—.

Pri teh cenah se plača papir in knjigovezniško delo. Vse predstavljane in tiskanje pa je zastoj. Po teh cenah pa prodajamo le sedanjo zalogo in knjige ne bomo ponatisnili. Zato opozarjamo vse, ki si hočejo pravočasno oskrbeti Sv. pismo, da si naročijo čimprej. Za poštino je priračunati še 2 Din za komad in potem lahko pošljejo v znamenja.

Tiskarna sv. Cirila, Maribor.

socijalističnemu pokretu je že priključen »Stahlhelm«. — Prepovedana so društva velenemške mladine, ki so spadala k organizaciji nemških nacionalcov. Prepovedane so tudi vse bojne organizacije nacionalcov. — Hitlerjevo časopisje pozdravlja združitev vseh nacionálnih elementov v skupno fronto, da se uniči socialna demokracija in da se Nemčija popolnoma prenovi. — Višek pruske nadutosti je dosegel Hitlerjev komisar v mestu Mainz. Izdal je proglas, v katerem odreja, da morajo meščani izkazati čast znakom hitlerjevskih napadalnih oddelkov in zastavam. Kdor se bo protivil, bo takoj kaznovan. — Na dnevnem redu so aretacije in preganjanja katoliške duhovščine in vpliv-

nih članov katoliške ljudske stranke. — Državni notrajni minister dr. Frick je dne 22. junija prepovedal socialno-demokratsko stranko Nemčije.

Svetovna gospodarska konferenca v Londonu se bo razšla brez zaključkov. Razširjajo se vesti o odgoditvi london-ske gospodarske konference za eno leto. Celo angleški finančni minister je izjavil, da so vsa nadaljna pogajanja radi nastalih razmer brez smisla. Zastopniki evropskih držav so zahtevali ustalitev valut, Amerika je odločno proti. — Nemčija ni izročila na konferenci od svoje strani nobenih predlogov in so vsi mnenja, da Nemčijo sploh ne zanimajo ta posvetovanja in jih bo tudi zapustila ob prvi priložnosti.

Nečuvane surovosti Hitlerjevcev. V našem listu smo že poročali, kako so Hitlerjevci preprečili zborovanje katoliških pomočnikov v Münchenu, glavnem mestu katoliške Bavarske. Časniki, kajpada ne oni iz Nemčije, ker vsled stroge cenzure ne smejo, marveč drugih držav, zlasti Avstrije in Francije, poročajo o neverjetnih surovostih, ki so jih o priliki policijsko prepovedane, potem pa dovoljenega zborovanja uganjale hitlerjanske oborožene tolpe. Ko so se katoliški pomočniki s svojimi duhovnimi voditelji na čelu pojavili na münchenskih ulicah, so jih narodni socialisti sprejeli z nesramnimi psovkami, med katerimi so bile »svinje«, »psi«, »črna zalega« še najmilejše. Trgali so jim verska znamenja, tudi Kristusovo znamenje s prs ter ta znamenja popljujevali ter poteptali v blato. Pljuvali so v obraz pomočnikom in njihovim voditeljem-duhovnikom. Ako so se pomočniki postavili v bran, so jih napadli z gumijevkami ter jim pretili z revolverji, s katerimi so bili vsi oboroženi, kakor tudi z noži. Mnogoteri katoliški pomočnik se je zgrudil oblit s krvjo, hitler-

janske tolpe pa so tulile veselja ter kričale: »Katoliška svinja, pogini!« Te prizore, ki so se vršili nemoteno od strani policije, je ta porabila kot povod, da je slavnostno zborovanje in tudi slovesno sv. mašo münchenskega kardinala dr. Faulhaberja prepovedala. Kardinalu so narodno-socialistični razdivjanci pretili, da ga bodo obesili, ako se pojavi v cerkvi. O teh za duh, ki vlada sedaj v Nemčiji, značilnih dogodkih poročajo udeleženci — katoliški nemški pomočniki iz Heba v Čehoslovaški, v svojem domačem nemškem glasilu sledeče: »Nasilje, ki se je vršilo nad katoliškimi pomočniki, je bilo veliko hujše kakor vsako komunistično in socialistično nasilje. Mnogim pomočnikom so rumene srajce trgali s telesa ter jih zažgali. Nekemu pomočniku iz Ogrske so razbili zobe. Švicarskemu osrednjemu predsedniku so popolnoma izvinili roko. Nekemu pomočniku iz Gdanska so izbili oko. Nemški pomočniki iz Čehoslovaške so morali čehoslovaškega konzula v Münchenu prositi pomoči. Inozemci iz Amerike, Luksenburga, Holandske, Rumunije, Ogrske, Španije, Švice in od drugod so se zgražali nad temi dogodki. Imeli so vtis, da so to boljše stvari v rjavih srajcah, nad katerimi so voditelji izgubili vso moč.« Tako nemški list iz Čehoslovaške. Ob-

širno poročajo o teh dogodkih francoški listi, ki navajajo ime katoliškega duhovnika profesorja Zinzerja, ki je postal žrtev hitlerjanskih divjakov. Napadli so ga ter ga tako obdelovali z jeklenimi šibami in gumijevkami, da so mu razbili lobanjo. V neki münchenski cerkvi je ta nedolžna žrtev narodno-socialistične razdivjanosti izdihnila svojo dušo.

Zavlekli so avstrijskega duhovnika. Hitlerjevci so to storili. Ni jim dovolj, da preganjajo in zapirajo katoliške duhovnike v Nemčiji. Svoje roke iztezujejo tudi v Avstrijo ter ugrabljajo duhovnike, ki jih smatrajo kot protivnike narodnega socializma. To se je nedavno zgodilo na solnograško-bavarski meji, in sicer v obmejnem kraju Schellenberg. Tamkaj je deloval kaplan Ivan Neumayr, ki je političen nasprotnik narodnih socialistov. Ker se Neumayr ni čutil v cerkveni hiši varnega, se je preselil k nekemu kmetu. Nekoga dne je prišel ob treh zjutraj k temu kmetu neki mladenič ter v globokem razburjenju povedal, da je v bližnjem gorovju neki turist padel preko stene ter dobil smrtno-nevarne poškodbe. Ker želi biti previden, naj pride g. kaplan, da mu podeli zakrament sv. poslednjega olja. Kmetu se je stvar zdela sumljiva, zato je g. kaplana svaril, naj nikakor ne gre. Duhovnik pa je menil, da mora storiti svojo dolžnost ter je šel, kamor ga je peljal mladenič. Peljal ga je ne k pone-srečencu, ker je bila stvar o padcu preko stene zlagana, ampak preko državne meje na Bavarsko. Tam ga je narodno-socialistična patrulja aretirala ter odpeljala v zbiralno taborišče Dachau. Radi tega drznega čina narodno-socialističnega nasilja vlada med prebivalstvom na avstrijsko-bavarski meji veliko razburjenje.

Kitajci pri sv. Očetu. Poročali smo že, da je papež o binkošti posvetil za škofe 5 Azijcev, med njimi 3 Kitajce. Ob tej priliki je priromalo v Rim precejšnje število Kitajcev, da se udeležijo lepих svečanosti, ki so se tokrat vršile. Vsi Kitajci so prišli v Rim v svojih narodnih nošah. Ko jih je sv. Oče sprejel v posebni avdienci, so mu izročili dragocene darove, ki so jih prinesli s seboj. Med temi darovi je bil najbolj zanimiv dar pristna komunistična zastava, kajpada vsa rdeča v sredini s srpom in kladivom. To zastavo je izgubila neka boljševiška tolpa, ko se je morala umakniti z napada na neko misijonsko postajo. Sv. Oče je kitajske romarje sprejel v prestolni dvorani, obdan od novoposvečenih kitajskih škofov. Razgovarjal se je z romarji v francoskem jeziku, z duhovniki pa v latinščini. Avdienca je trajala ¼ ure. Sv. Oče je imel na romarje nagovor, v katerem je med drugim rekel: »Povejte vsem, da papež, namestnik Kristusov, pastir vaših duš, ljubi Kitajsko ter moli za Kitajsko in Kitajce.« Papežev govor je prevedel v kitajščino neki Kitajec, ki biva v Rimu ter je na papeškem zavodu nameščen kot profesor kitajskega jezika. Po avdienci so kitajski romarji poslali z vatikanske radio-postaje pozdrave celi Kitajski.

NOVICE

Nevarna družba tatov obsojena. Dne 23. junija je obsodilo mariborsko sodišče vlomilsko in tatinsko družbo, ki je lani in letos bila strah in trepet Maribora in okolice. Z mnogimi vlomi in tatvinami posamič in v družbi so uzmoviči napravili nad 200.000 Din škode. Obsojeni so bili: Anton Valh na 5 let težke ječe, s pridržkom 5 let po prestopu kazni in 5letno izgubo častnih državljskih pravic; France Zöllner na 3 leta težke ječe in 5letno izgubo častnih pravic; Jakob Balaškovič na 2 leti in 3letno izgubo častnih pravic; Nikola Dekanič na eno leto strogega zapore in enoletno izgubo častnih pravic; Stulič na 1 leto strogega zapore in dveletno izgubo častnih pravic; Ivan Bizjak na dve leti težke ječe in triletno izgubo častnih pravic; Ivan Kontelja na eno leto strogega zapore in dveletno izgubo častnih pravic; Antonija Balaškovičeva pa na šest mesecev strogega zapore in štiriletno izgubo častnih pravic. Trije sokrivci pri razpravi niso bili navzoči in se bo proti njim vršila posebna razprava.

Obupal, ker mu je odnesla Drava les. Dne 20. junija je bil oddan v mariborsko bolnico 36letni posestnik Lovro Gradišnik z Janževe gore v župniji Selnica ob Dravi. Pri omenjenem je šlo za prostovoljno zastrupljenje z lizolom. Radi pol litra popite tekočine je bila vsa zdravniška pomoč zaman. Gradišnik si je končal sam življenje, ker mu je močno narasla Drava odnesla šest splavov, za katere je bil odgovoren.

Samomor. Pri Gornji Sy. Kungoti si je pogнал iz službenega samokresa v srce kroglo 28letni orožniški podnarednik Tone Lopič in bil takoj mrtev.

Brezposelni mehanik pod ključem. Orožniki so predali v ptujske zapore 28letnega Martina Senčarja, brezposelnega mehanika iz Ptuja. Aretirani je ukradel pred enim letom 1500 Din vreden motor, ima na vesti razne vlome in so ga dobili žandarji oboroženega s puško.

Vlomilška tolpa je obiskala trgovca Jožefa Kazimira v Turškem vrhu pri Zavrču in mu pobrala vse iz trgovine. Vlomilci so prišli do blaga skozi okno. — Vlomljeno je bilo najbrž od istih uzmovičev tudi pri posestniku Ferdinandu Šobi v Podložu pri Ptujski gori. Tatovi so odnesli 1500 Din gotovine in razne druge reči.

Na 10 let obsojena morilka. Dne 21. junija je obravnavalo mariborsko sodišče zločin, ki je bil zagrešen letos na veliko soboto na Spodnjem Bregu pri Ptuj. Zagovarjala sta se 28letna dekla Marija Vreš in njen ljubimec, 25letni kolarski pomočnik Konrad Murko iz Dražencev. Obtožnica ju je dolžila, da sta umorila s preudarkom in iz koristoljublja že starejšega posestnika in krčmarja Ignaca Emeršiča. Ozadje krvavega dejanja zgleda na kratko takole: Marija Vreš je prišla že kot otrok k Emeršičevim in je bila priljubljena. Ko se je Emeršič oženil, je šla Marija od hiše, kamor pa se je povrnila pred 8 le-

ti. Emeršič in Marija sta začela ljubavno razmerje in gospodar ji je obljubil 10.000 Din. Emeršičeva boleha žena je mirno prenašala za njo nevzdržne razmere. Pred dvema letoma je spoznala Vreševa mladega kolarskega pomočnika Konrada in se zaljubila vanj. Stari Emeršič je postal ljubosumen, ker je Marija letala z novim ljubčekom po veselicih in je starega odbijala. V razburjenosti je gospodarju večkrat grozila z nožem. Na veliko soboto je bil pri Vreševi na obisku Konrad. Ko se je odpravil krog 10. ure zvečer Emeršič k počitku, se je še oglasil v kuhinji, kjer sta kramljala oba zaljubljenca. Pri tej priliki je zasadila Marija gospodarju nož v srce. Pred sodiščem se je obtožena izgovarjala s silobranom, a je bila obsojena na 10 let robije, soobtoženi K. Murko je bil oproščen.

Ploha pogasila podtaknjen ogenj. Dne 18. junija popoldne je začelo goreti v Slovenji vasi v okolici Ptuja pri Sagadinu. Ob izbruhu požara se je ulila taka ploha, da je bil podtaknjeni požar zaduščen kmalu po pojavu.

Veliko gospodarsko poslopje je uničil v noči požar na Spodnji Hajdini pri Ptuj. Posestniku Mariniču. Zgorela je krma, stroji in razno orodje. Škoda cenijo na 40.000 Din.

Huda nesreča vsled splašenih konj. Posestnikovemu sinu Štefanu Hamer-

Poplača zvestobo!

Davno že ste spoznali njegovo vrednost — Schichtovo terpentinovo milo je nenadomestljivo.

Torej: Pazite prav posebno na izvirni ovoj in na varnostno znamko „JELEN“. Potem se Vam ni bati ponarejenih mil.

SCHICHTOVO

TERPENTINOVNO MILO

..ampak
poprej za
namakanje:
Ženska
hvala!

PRILJUBLJENI JUGOSLOVANSKI IZDELEKI

šaku iz Stojncev pri Ptuj so se splašili konji in zdivjali v cestni jarek. Hamersak je padel z voza, se poškodoval po celem telesu in si zlomil levo nogo.

Vlom v trgovino. V noči od 16. na 17. junija je bilo vlomljen v Ročnikovo trgovino v Zavodnjem pri Šoštanju. Lopovi so vdrli skozi okno v kleti v trgovske prostore in odnesli raznega blaga za 4000 Din. Vlomilci so poskušali že dvakrat poprej pri Ročniku z vlomom, a jim je posel usel še le v tretje.

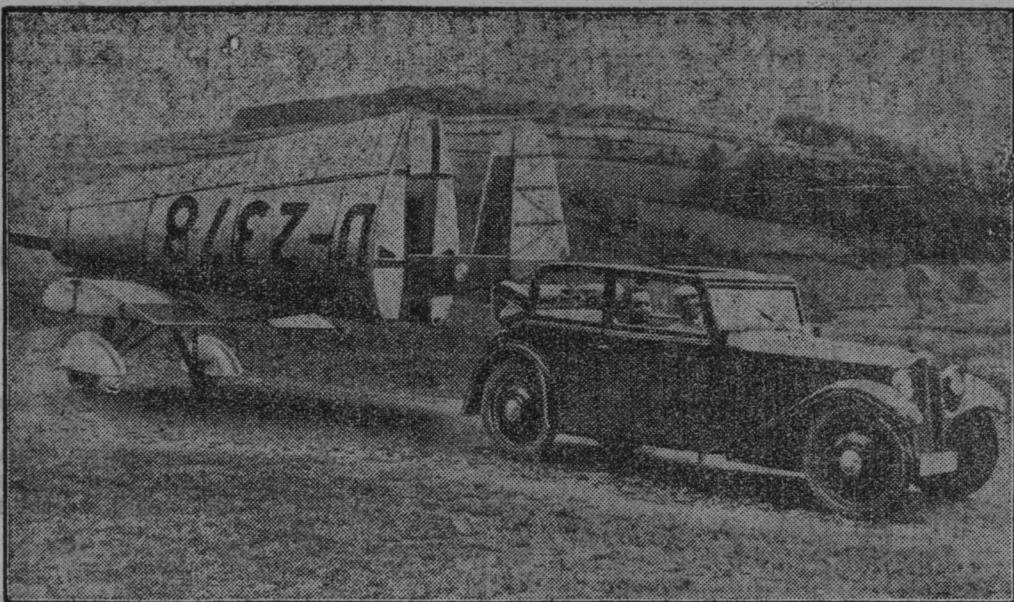
Vinski bratci med seboj. V Kočicah v srezu Šmarje pri Jelšah so pili v kleti posestnika Janeza Skledarja. Med pivci je bil Skela Franc, viničar s Plajnskega, Kores Jakob in Jožef Butolen, oba iz Kočice. Že v kleti sta se sprla F. Skela in Kores Jakob. Proti večeru se je poslovil Skela in se podal proti domu. Ne daleč od kleti sta ga že napadla Kores in Butolen. V silobramu je zabol del Skela Koresa štirikrat tako opasno, da so odpemili zabodenega v bolnico.

Kamniški vlak je prerezal dne 23. t. m. na dvoje med postajama Kamnik in Kamnik mesto 78letnega občinskega siromaka Janeza Rapeta, ki je bil gluh in ni čul piska lokomotive.

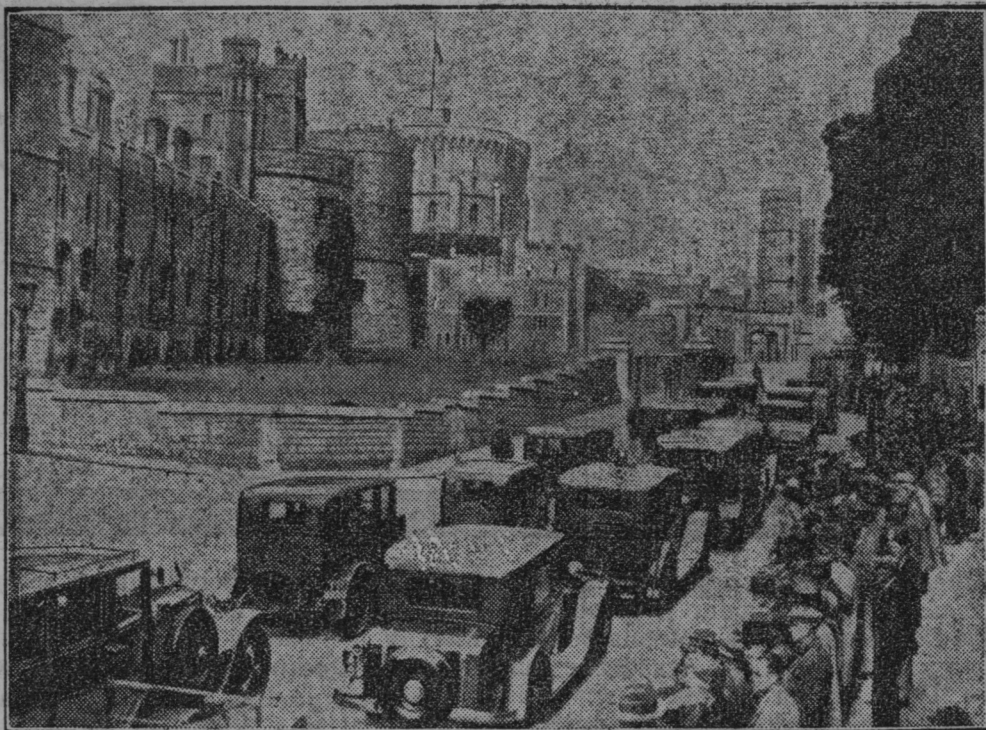
Kamen mu je polomil vsa rebra. Dne 21. junija so pripeljali v Ljubljano hudo ranjenega 47letnega Antona Repovža, strelnega mojstra pri vodstvo bano-

gradijo. Repovž je nadzoroval razstreljevalna dela pri gradnji ceste. Pripravil je 10 strellov, ki so šli gladko in brez nezgod, razen zadnjega. Pri zadnjem strelu je padla s pobočja na cesto velika bukev in ko so delavci to bukev odstranjevali s ceste, je prigrmel z viška okoli 60 kg težak kamen, ki ga je bukev izruvala. Kamen je padel na Repovža in mu poabil vso desno stran. Repovž ima zlomljeno desno lopatico in polomljena skoraj vsa rebra.

Nevarna sraka. Na ljubljanskem velesejmu se je vse divilo majhni železnici, s katero so se prevažali po sejmu otroci. Lastnik železnice je Dunajčan Franc Lübeck, ki je lepo zaslužil. Za inkasanta je imel Alojzija Strmeca iz Ptuja, vsaj tako se je ta predstavil. Temu Strmecu, ki se je izdajal za izučnega mehanika, je dala natakarica Fr. Kržmančeva 1500 Din vredno zapestno uro, da bi jo oddal v popravilo. Mesto k urarju je romala Franckina ura v

Geno potniško letalo, ki stane 65.000 Din in vozi 105 km na uro. Večina delov je iz lesa. Slika nam predstavlja prevoz letala na letališče.

Odposlanci posameznih držav na svetovni gospodarski konferenci v Londonu v avtomobilih pred starim gradom angleškega kralja.

Strmčev žep. Razven tega je vlomil Al. Strmec v Lübeckovo stanovanje, mu odnesel 3000 Din našega denarja, 60 šilingov in nekaj perila ter nato pobegnil. Policija je ugotovila, da je Strmec 28-letni Adolf Stauber iz Maribora, znan nepridiprav. Stauberja so zgrabili v Karlovcu, kjer je razsipaval denar. Policija je našla pri njem le še neznatne ostanke tatvine.

Voznik povozil dvoje otrok. Dne 21. junija je povozil v Ljubljani na Izanski cesti neki voznik s kolesljem na cesti se igrajočo triletno Marijo Zelnikovo in njeno poldrugetno sestro Judito. Starejše dekletce je dobilo notrajne poškodbe, Judita ima počeno lobanjo.

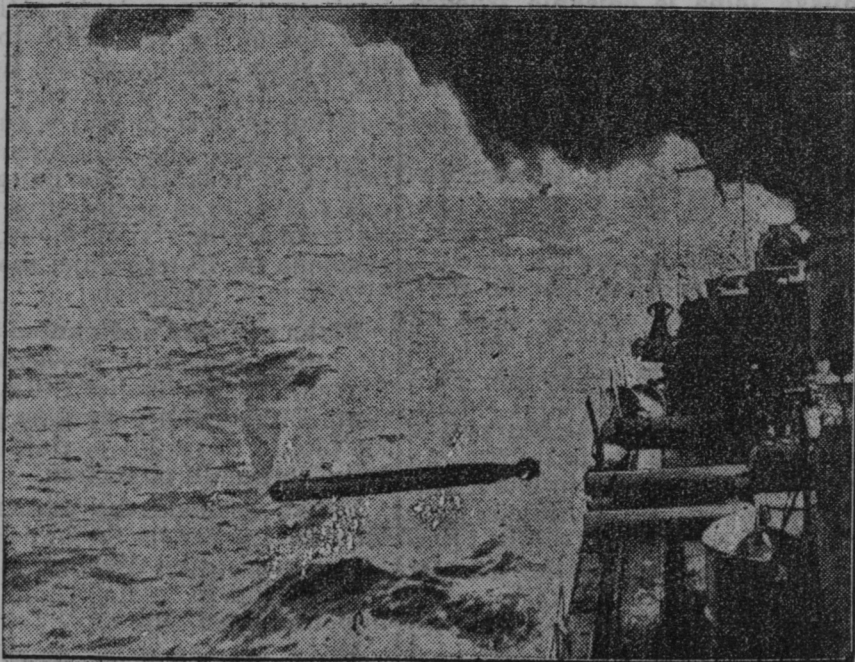
Vlom v nabiralnika. V cerkev na Kurešku nad Igom pri Ljubljani je bilo vlomljeno v noči od 21. na 22. junija. Vlomilec je izpraznil dva nabiralnika.

Avto mu je zlomil nogo. 28letnega kovaškega mojstra Tomaža Rožnika iz Velike Loke je povozil na cesti proti Novemu mestu avto in mu zlomil nogo.

Žalostna smrt otroka. V potok Reka v Zgornjem Brniku pri Cerkljah na Kranjskem je padla pri igranju dve in polletna Emilija Markova in utonila.

Lov na cigana. V Škocjanu na Dol. je prejel tamošnji orožnik obvestilo, da so ukradli cigani na Gorenjskem dva konja. Žandar je videl malo poprej, kako sta gnala dva cigana v dežju skozi Škocjan dva konja. Vzel je kolo in se odpeljal za tatoma, ju dohitel in pozval na stoj! Cigana sta na orožnikov klic pustila konja, zbežala proti naraslemu potoku, skočila v vodo in dosegla drugo stran ter izginila v gozdu. Orožnik je predal konja županu in se lotil s tovariši na kolesih zasledovanja v smeri proti Krškem, kjer so lopova dohiteli in ju aretirali.

Ustreljen na meji. Dne 21. junija sta zapazila v okolici Davč ob jugoslovansko-italijanski meji v občini Sorica graničarja dve postavi, ki sta brzeli proti italijanski meji. Na klice straže se moža nista ustavila, nakar so padli strelj. Eden od beguncev je obležal, drugi je utekel. Ustreljeni je Janez Frelj, dvo-lastnik, ki ima tudi posest na italijanski strani v vasi Novake, občina Cerkl.

Iz manevrov angleške vojne mornarice. Izstrel torpeda.

no. V usodni noči je nesel v nahrbtnem košu sirovo maslo. Nesrečni Frelj je bil star 31 let in oče treh mladoletnih otročičev.

Požarna poškodba škofijske cerkve v Djakovu. Iz še nepojasnjene vzroka so zgorele v Djakovu v škofijski cerkvi v noči od 22. na 23. junija orgle, katere je dal postaviti pred 50 leti za 28 tisoč gl. vladika Strossmajer. Svojčas so bile djakovske orgle pravo čudo v Evropi. Na orglah je bilo 3000 piščalk z 52 glasovi. Dalje je uničil ogenj 2 prekrasna svetilnika, od katerih je vsak tehtal 500 kg in sta bila na koru. Močno poškodovane so tudi tri freske. Orgle danes cenijo na 1 milijon dinarjev. Požarna škoda znaša gotovo 2 milijona dinarjev. Sumijo, da je povzročila požar električna svetilka, ki je ostala pri zadnjem popraviljanju v orglah, ali pa odpadek od cigarete.

Ako kupiš v prodajalni Ivan Trpin, manufakturna trgovina v Mariboru, Vetrinjska ulica 15, dobiš koledar »Slovenskega gospodarja« zastonj.

Dvojna mera — Rusi in Judje.

Nemci, oziroma državni kancler Hitler je odstavil od državnih in javnih služb vse žide, ki so nastopili službo po 1. avgustu leta 1914. Izgubili so službe zdravniki, advokati in razni uradniki. Vsi imajo veliko gmotno škodo, a kaj hujšega se jim ni zgodilo. Tudi je resnica, da so Nemci zavržili in požgali do stih knjig židovskih učenjakov.

Vsled tega so se vršili v velikih svetovnih mestih, v Londonu, Njujorku, Parizu in na drugih krajih zoper preganjanje Judov protestni shodi, kjer so govorili različni govorniki zoper nemško nasilje. V Parizu je bilo zborovanje v veliki dvorani Trokadero, kjer je bilo zbranih nad 10.000 zborovalcev.

List »Russkij golos« vprašuje, kaj je dalo povod tem velikim zborovanjem?

»Morda so Jude aretirali v masah ter jih kaznovali in postrelili brez vsake obsodbe? Morda so jih streljali postavljene ob stene, morda teče judovska kri v kletih berlinske »Čeke« ter se stotine in tisoči judovskih trupel meče v skupne grobove, katere kopljejo Judje sami, čakajoč razstrela ob grobu? Morda so Nemčijo zalili valovi »judovskih pogromov«? Ali morda gladni Judje morajo uživati meso lastnih otrok?

Nič ni podobnega. Nemci hočejo očistiti svojo domovino socialistov in komunistov. In ker so navadno Judje voditelji teh dveh strank, zato je tudi te zadela ta nezgoda. In sploh se Nemci hočejo osvoboditi judovskega varušstva v vseh panogah gospodarstva. Tako poroča ruski list.

In res je čudno, da se je vzdignil tak krik po svetovnih mestih, ker se nekaj tisoč Judom godi krivica, ne da bi se prelivala njihova kri. In kaj se je godilo v Rusiji? Velikim posestnikom so takoj vzeli vse imetje in vse premoženje. Vse, ki so bili carski vladi naklonjeni, so brezobzirno umorili. Na stotisoče ljudi vseh stanov so na tak način brez vsake sodnijske preiskave zaprli in brez vsake obsodbe umorili. V prostorih »krajevnih Ček« so po noči klali ljudi kot živino v mesnici. Navadno so uboge žrtve eno noč iskali in jih skupaj gonili, drugo noč pa so jih klali. Druge so obsodili na prisilno delo v severni Rusiji ali v Sibiriji, kjer so vsled pomanjkanja umirali počasne smrti. Ob enem so uničevali znamenite zasebne

Italijani se pripravljajo na drugi prelet Atlantskega oceana z bojnimi letali. Minister za letalstvo Balbo se posvetuje s poveljniki letal. V ozadju je videti sliko prvega preleta.

Delavcu čast!

Neredko se zgodi, da premožnejši zaničujejo denarno ali sploh premoženjsko slabše stoječega. Pogosto se pa prav revni, ki jim za hip gre pač morda dobro, norčujejo iz delavca, ki ves dan trdo dela, da si prisluži za najpotrebnejše. Najhujše pa je gotovo tole: bajtarska družina, oče in mati ves dan delata in se pehata, da preživita otroke. Med tem so že trije morda sposobni za vsako delo, eden že prost vojaščine. Ti »odrasli otročiči« postopajo po vasi in pasejo lenobo. Spravijo se nad tega ali onega starega človeka in ga neusmiljeno opravljajo. Če že nimajo taki lju-

Pavel Keller: 25. nadaljevanje.

„Skrivnostni studenec“

Roman.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

»Ne, ne, vprašanje je na dlani. Vprašati namreč, kdo je lastnik studenca, bi bili naši udeležniki seveda najprej morali. Samo ob sebi razumevno! No, jaz nisem lastnik studenca, moja mati tudi ne. Pravi lastnik je Štefan Colnar, moj oče, kateremu je ta studenec prinesel neizrečeno veliko nesreče.«

Strmo je gledal v tla.

Ema ga je molče pobožala po čelu. Tedaj se je zbral.

»Dobiti moramo od njega pooblastilo, od notarja potrjeno pooblastilo, da se lahko v njegovem imenu pogajam in sklepam o uporabi studenca. Pisal sem mu pismo. Pismo je zavrnil, kakor zavrne vse, kar pisanega pride od doma. Šel sem k njemu — saj veš, kam — ni me hotel

videti, z menoj, svojim edinim sinom, ni hotel govoriti.«

Karel je začel jokati. Potegnila ga je na svoja prsa in tedaj je začutila v sebi veliko, zelo težko nalogo žene, ki naj leči hude rane.

Ni mu rekla nobene tolažljive besede, le stiskala ga je na svoja mlada, čista prsa. Tedaj se je predramil iz svoje bolečine ter je mirno rekel:

»Dosegel pa je to stari naš učitelj, on, ki je materi posojeval denar, kadar sem potreboval novo obleko, on, ki je z menoj in materjo vred prepričan o očetovi nedolžnosti.«

»Tudi jaz sem prepričana o tem in moj oče, saj veš.«

»Da, Ema, to me je tolažilo in podpiralo vsa ta težka leta. Stari učitelj je dosegel to, on, kateremu se moramo zahvaliti, da smo še tukaj. Priporil se je do očeta in je govoril z njim. In nato so poslali po notarja in učitelj mi je prinesel pooblastilo zaradi studenca.«

In zopet je mladi, močni mož začel ihteti.

»Oh, ta podpis, Ema! Prej je razločno, gladko pisal. Sedaj pa ta podpis! Razdejane in neurejene

knjižnice in požigali zgodovinska poslopja. In takrat, ko se je to godilo v največji meri, se nihče v Evropi ni ganil. Naši listi so še hvalili boljševike in zabavljali čez »vranglovce«, ruske begunce, ki so prišli v naše kraje. Odlični Rus je rekel piscu teh vrstic: Vaši časopisi so na strani boljševikov. In res je bilo tako. Ljudje so bili kakor pagani, in so od boljševikov pričakovali prenovljen gospodarski red. In ko je Lenin umrl, so ga proslavljali kot posebnega genija.

Stvar se je deloma preobrnila po znanih umorih v Moskvi in pozneje, ko je Evropa izvedela, kako so boljševiki preganjali vero in cerkev. In papež Pij XI. je bil prvi, ki je povzdignil glas za nesrečno Rusijo. Tega se zavedajo tudi Rusi in neki Rus, ki je bil zelo odličen po svoji službi, se je nekoč izrazil: »Bog živi vašega Pija XI., ki je za nas Ruse povzdignil svoj glas.«

In kako to, da je kljub temu, čeprav so sovjeti svoje gospodarstvo zelo zavozili, še toliko njihovih prijateljev med nami?? En vzrok je ta, da mnogi verujejo le boljševiškim poročilom, ki so v to prirejena, da varajo ljudstvo. Je pa tudi dosti dobro plačanih agitatorjev, ki z vso vnemo širijo komunizem. Seveda znajo zelo dobro izrabljati sedanjo denarno in gospodarsko stisko za komunizem, češ, da so kapitalisti tega krivi. Tega pa ne povedo, da je v Rusiji še dosti večja stiska kot pri nas.

Svet ima dvojno mero. Za nekaj tisoč v Nemčiji preganjanih Judov se je takoj potegnil, za stotisoče, milijone preganjanih in deloma živinsko pomorjenih Rusov je pokazal le malo srca. Rusi so pač Slovani, zato jih svet toliko vpoštevaja, kolikor ima od njih koristi. Med komunisti imajo veljavno besedo Judje, zato so svetu simpatični in tudi za to, ker, dokler bodo v Rusiji vladali boljševiki, tako dolgo Rusija ne bo nikomur nevarna. Znani angleški pisatelj Bernard Šoj (Shaw) je imel meseca maja v Njujorku govor, kjer je govoril tudi te besede: »Mi v Angliji smo se vedno bali Rusije, češ, da bo svojo težko roko položila na Indijo. In kaj bi se zgodilo z Ameriko, če bi Rusija bila kapitalistična in imperialistična? Od strahu bi ne mogli spati. A upam, da Rusija ostane komunistična in tedaj Amerikanci lahko mirno ležite pod svojimi figovimi drevesi... Če vi nočete komunizma, pa znajte, da vam komunizem v drugih državah (v Rusiji) prinaša ogromno korist.« Torej od ruskega komunizma imajo druge države ogromno korist, ker se Rusije ni treba bati. In ker se Rusije ni treba bati, odtod tudi gonja zoper Jugoslavijo, Poljsko in Čehoslovaško. Kaj pravite k temu vi, ki se zgrajate nad Nemci radi nekaj Judov, a simpatizirate z boljševiki, ki so Rusijo privedli na rob propada? A. K.

★

Organizacija švicarskih katoličanov.

V Švici tvorijo katoličani manjšino. Dočim je katoličanov nad 41%, je protestantov nad 57% prebivalstva. Vsaka manjšina se trudi, da zbere vse svoje

moči, ker se drugače ne more uveljaviti v državi. Takšno zbiranje moči je organizacija. Že pred 100 leti so začeli Švicarji ustanavljati društva, ki so zasnovana na katoliški podlagi ter služijo verskim, stanovskim in socialnim ciljem. Ta društva dolgo časa niso imela svoje centrale (središča), kar je bil precejšen organizatoričen nedostatek. Na Katoliškem dnevu v Lucernu 1.1903 je govornik dr. Gröber nujno priporočal ustanovitev takšne centrale. Rekel je: »Edinost nas dela močne, organizirana edinost še močnejše, najmočnej-

še pa nas dela edinost centralizirane organizacije. Borba, ki se vodi danes, ni borba posameznikov, stranke, književnosti, časnikov, to je borba nevera proti Kristusovi veri. Radi tega moramo stati v zedinjenih vrstah proti vrtam sovražnikov, drugače propademo. Treba nam je centrale v organizaciji, da se sile podvojijo in potrojijo.« Ta želja se je uresničila 22. novembra 1904, ko je bila ustanovljena Švicarska katoliška narodna zveza.

Prihodnje leto obhaja ta Zveza, ki je slična naši Prosvetni zvezi, katera je razpuščena ter še ne vzpostavljena, 30. letnico svojega obstoja. Ta leta so bila leta najintenzivnejšega in najplodovitejšega dela v smislu smernic, ki jih je izdala katoliška Cerkev, predvsem njen poglavar, rimski papež. Vrhilo se je to delo v vseh področjih javnega življenja. In ravno temu delu se imajo švicarski katoličani zahvaliti, da jih ni liberalizem in socializem iz javnega življenja izrinil ter zaprl v zakristije, kar je tako srčno želel in še danes želi v Švici ravno tako, kakor povsod drugod. Delovanje Zveze je usmerjeno v teh pravcih: 1. Poživitve vere in življenja po veri; obramba svobode in pravic vere in Cerkve v javnosti; borba proti nenravnosti. 2. Razširjenje in pospeševanje dobrih gospodarskih ustanov, socialno delo, dejavna krščanska ljubezen. 3. Širjenje, obramba in vzdrževanje katoliškega šolstva od vseučilišča do ljudske šole. 4. Delo za katoliške časnike. Organizirano delo švicarskih katoličanov bodi vzgled katoličanom v Jugoslaviji!

Šivilje

dobite modne liste v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila, Koroška cesta 5, Aleksandrova cesta 6 in Kralja Petra trg št. 4.

črke, komaj čitljive, kakor je razdejana in neurejena ta uboga duša, ki komaj še živi.«

Povedal je, kar ga je najbolj težilo. Šla sta tiho dalje po molčečem parku. Predno sta se ločila, je rekla Ema:

»Dragi Karel! Upam, da nama nebo dodeli otrok. In če bom imela srčkano hčerkico, ali bo morebiti o božiču vprašala, kdo ji je kupil lepo lutko, oče ali mati? Rekla bo, da ji je podaril lutko Jezušček. Vidiš, tako mislim jaz o skupni imovini med možem in ženo.« —

Ko je prišel Karel domov k materi, ji je rekel:

»Nekaj ti moram povedati: jaz sem, ne po svoji zaslugi, najsrečnejši človek na svetu, kajti dobil bom najboljšo ženo na svetu.«

»To meni ni nič novega!« je rekla mati.

Kremplji.

»Striček, denarja potrebujem. Najmanj tri sto.«

»Ali blazniš?«

»Ne, striček, le malo zabave si želim. Brat mi je pisal iz glavnega mesta, naj vendar zopet pridem k njemu. Saj veš, da si mi nekoč že podaril za pot. Prav hrepenim, da se zopet popeljem v glavno mesto.«

»K hudiču se popelješ! Denarja ne dobiš niti pare.«

»Pač,« je rekel Jeras, »pač! Dal mi ga boš! Ne boš žalostil mojega bratovskega srca. V glavnem mestu je kratkočasno. Z bratom se ne bova dolgočasila tam, torej moram imeti denarja. Recimo štiristo. Da, striček, če se boš obotavljal, bo vedno dražje. Čez nekaj minut bom rekel petsto.«

»Pes! Ubijem te!«

Meden je srdit vzdignil težki stol; toda Jeras je bil uren, silno je sunil napadalca v podpazuho, da je Meden s stolom vred padel po tleh. S kletvijo v ustih je vstal in ječe sedel na klop za mizo. Jeras mu je sedel nasproti. Nobeden ni izpregovoril. Meden se je tresel od bolne besnobe. Čez nekaj časa je rekel Jeras:

»Šeststo.«

Kmet je hrupavo odgovoril:

dje čuta, da bi sami delali, pa naj vsaj druge pri delu puste v miru. Lepo je delati, pa težko. Kdor pa premaga težave radovoljno, ker se čuti po vesti dolžnega, ta je pošten. Ob sodbe vredni so tisti, ki žive od žuljev staršev, ali kogarkoli drugega, pa se morejo že sami preživljati. Delo je častno, bodisi to ali ono. Biti pastir ni sramotnejše kakor biti minister. Odvisno je od tega, kako delavec svojo nalogo izvršuje. Vesten delavec je povsod zadovoljen, da se mu le ne godi krivica. Kdor pa zaničuje pastirja, ni vreden sam biti pastir, četudi je po stanu morda mnogo višji.

Sv. Marjeta niže Ptuja. Prostovoljno gasilno društvo Sv. Marjeta niže Ptuja priredi v nedeljo dne 2. julija, ob treh popoldne v prostori g. Petra Ojnik v Moškanjih igro »Matič«, burko v treh dejanjih, šaljivo pošto, licitacijo, potem prosta zabava, pri kateri svira domača gasilska godba na pihala. Vstopnina za osebo 2 Din. Člani v krojih vstopnine prosti. Ker je še društvo mlado in še rabi gasilno orodje, se vabijo vsi dobri prijatelji in somišljeniki gasilstva, saj vam ne bo žal, ker bo zopet Matic nastopil s svojimi burkami, da bo vse polno smeha.

Prstni odtisi.

»Prstni odtisi«, je rekel dr. Leon Perval, znameniti zagovornik v kazenskih zadevah, »prstni odtisi spadajo dandanes med najsigurnejše oporne točke, da izsledijo zločinca in ga naravnost prisilijo k priznanju. Baš jaz sem doživel presneto neprijetno zadevo s prstnimi odtisi. Slučaj vam bom zaupal, četudi je že minulo 30 let, odkar se je zgodil.

Umer.

Bil sem tedaj advokat v južnem delu naše države. Imenovali so me zagovornikom gotovemu Jeanu Grenierju, ki je bil obdolžen, da je umoril starejšega moža. Umorjenega so imenovali očeta Astruo. Posedel je blizu pristanišča malo krčmo in razposojeval denar na oderuške obresti. Očeta Astruo so našli v gostilni zadavljenega. Ker mrtvec ni bil izropan, je obstojal sum, da se je zgodil zločin v pretepu ali iz maščevanja. Gostilna je bila precej daleč od prometa in na večer malo obiskana. Policijo je stalo precej truda, predno je dognala, kedo se je ob času umora mudil v krčmi. Oblast je zvedela, da sta bila pri takozvanem očetu Jean Grenier in Rene Poquet med zadnjimi posetniki. Ta dva sta videla Astruoja še živega. Imenovana je morala dobiti policija v pest. Rene Poquet je zginil brez vsake sledi in nanj je padel glavni sum. Jeana Grenierja so odkrili v sosednem kraju, kjer je našel zaposlenost.

Zagovor.

Vprašali so ga, zakaj se ni javil, ko so iskali one ljudi, ki so bili zadnji pri še živem očetu Astruoju. Na to vprašanje ni znal odgovora. Slednjič so odkrili na njem uničujoč dokaz krivde. Pri preiskavi zadavljenega so ugotovili podplutbe, ki so pričale, da ga je nekdo stisnil za vrat. In prstni odtisi, katere so našli na vratu, ti so se ujemali z onimi od Jeana. Vprašan, kaj da ima pripomniti k dejstvu, je pripovedoval zgodbo, o kateri je vsakdo trdil, da se je prav nerodno porodila v njegovi domišljiji. Po obdolženčevi izmišljotini bi naj bila on in Rene Poquet onega večera pri očetu Astruo in vsi trije so izpraznili marsikateri kozarec preko žeje. Pri pijači je nanesel pogovor na razne načine obrambe, v katerih se vežba zadnje čase policija. Starec je trdil, da je o tem nekaj čital in je predlagal Grenieru: »Poskusi me napasti in jaz se bom branil.« Grenier je pograbil nato za šalo očeta za vrat in ta se je branil, da je sunil z dvema prstoma proti Jeanovim očem. Na ta način so nastali prstni odtisi na starčevem vratu.

Rene Poquet bi lahko pričal, da se je vse prav tako zgodilo in nič drugače. Slednji je ostal, ko je Grenier ostavil očetovo krčmo, je trdil obdolženec. Nikdo ni verjel tej bajki, glasila se je preveč neverjetno. Celó jaz kot zagovornik sem se takemu zagovoru smejal. Zakaj se ni javil takoj policiji? Ker se je bal, da bi ga ne osumili, se je glasil njegov odgovor; povrh je še dolgoval starcu denar. Kake smrti je vendar umrl krčmar? O tem ni znal Grenier ničesar. — Raztelesenje gostilničarjevega trupla je dognalo, da je bil rajni bolan na srcu in ni izključeno, da bi ne bil umrl na otrpnenju srca. Vendar odtiski prstov, ki izvirajo od Jeana Grenierja?

Bil sem še mlad odvetnik in sem napel vse sile, da bi zvedel resnico. Večkrat sem se razgovarjal z zločincem in sem skušal nanj vplivati, naj mi zaupa istino, da je on zadavil starca. Obdol-

Predtiskarija vzorcev za ročna dela

z najlepšimi vzorci se nahaja v trgovini Králja Petra trg 4, Maribor.

ženec je vztrajal pri prvotni izpovedi in mi je vedno ponavljal ono že omenjeno izmišljotino. Trdovratnost me je jezila, oplazovalo me je prepričanje, da me lopov povrh še ima za norca.

Obravnava in obsodba.

Napočil je dan obravnave in še vedno mi ni bilo ničesar znanega, kar bi naj navedel v dobro zločincu. Srčno napako očeta Astruo? Če pa kedo umre na srčni kapi, odkod dobi prstne odtise na vrat? Lahko bi bil dokazal, da je bil starec oderuh in ga je zadavil Grenier baš radi odiranja. Jean Grenier pa je vendar odločno zanikal, da bi bil zagrešil umor. Z ono od njega izmišljeno bajko vendar nisem mogel nastopiti pred sodnim dvorom. Državni pravdnik je zahteval za obdolženca 15 let prisilnega dela.

Dobil sem besedo jaz kot zagovornik. Ko sem videl pred seboj na zatožni klopi lopova z navidez nedolžnim obrazom, me je pograbila brezumna jeza. Izjavil sem, da mi je sicer žal, a ne najdem niti enega dokaza v zagovor. Povdarjal sem, da smatram tudi jaz kot potrebno, da se takega laži in zločinstvu udanega nepridiprava, kakor je Jean Grenier, za kolikor mogoče dolgo izloči iz človeške družbe in se popolnoma strinjam z odmero kazni, kakor jo predlaga državni pravdnik. Jean Grenier me je pogledal z nepopisnim zaničevanjem. Obsodili so ga na 15 let, ga odpeljali v kazensko kolonijo, kjer je umrl vsled mrzlice.

Resnica po 20 letih.

Dobrih 20 let za tem se je naenkrat pojavil Rene Poquet. Sam se je javil sodišču, kjer je dal pod prisego na zapisnik, da je govoril pokojni Jean Grenier čisto istino. Očka Astruo je sam pozval

Borba proti kobilicam.

Zadnji čas beremo mnogo o uničevanju kobilic v Banatu. Zvedemo sedaj, da je ta borba sicer precej draga, toda izplača se, če pomislimo, da so lani uničile kobilice v Banatu samo v 3 okrajih za 24 milj. Din pšeni, ce. Ni pa danes menda nikomur znano, kako so se stari Egipčani obranili tega mrčesa, kjer je bil zlasti Spodnji, izredno žitorodni Egipt glavno torišče kobilic. Služil je temu najizdatnejše zid. Beremo, da je n. pr. faraon Sesostris okoli l. 2555 pr. Kr. dal zgraditi čez 200 km dolg zid od mesta Peluzija do mesta Heliopolja, ki naj ščiti deželo te skoro leto

»Toliko denarja niti nimam ne.«

»Pač! Imaš. Samo v hranilnico ti je treba iti ponj.«

»Tega ne bom storil. Nič več me ne boš strahoval. Tvoje grožnje so same pene. Ne moreš me naznaniti. Nisem jaz storil tedaj tistega tam pri studencu, temveč ti!«

»Da, toda ti si me naščuval, kar je ravnotako slabo, če ne še slabše. Kaj pa naj bi jaz imel iskati pri studencu? Ti si imel iskati tam. Ti si na vsak način hotel imeti studenec, ker si vedel, koliko je vreden. O, ti zviti slednik! Colnarju si privoščil studenec ravnotako malo, kakor si mu privoščil ženo, zaradi katere si se že nekoč obesil. Strašno slo po maščevanju si nosil v sebi, zato se je vse to zgodilo. Jaz pa sem storiti moral. Tedaj si mi obetal zlate gradove, sedaj pa se mi izmikaš. Varuj se, Meden!«

»Ti se varuj! Če bo to še dalje trajalo, ne boš več dolgo živel.«

»Da, vem, po življenju mi strežeš; izdal si me obmejnemu stražniku, ki naj bi me spravili s sveta. Ustrelili so me; moral sem v bolnišnico,

nato pa v zapor. Za vse to gre tebi hvala, Meden, in tega ti ne podarim, kakor ti tudi črni Jernej ne bo podaril, ki si ga hotel izdati. Poleg tega pa, Meden, nima nobenega pomena, če me želiš spraviti v krtovo deželo. Nisem več edini, ki ve za skrivnost pri studencu.«

»Kako?« se je prestrašil Meden. Nenadoma je začel jecljati: »Kako — kako nič več — edini? Ali ve že kdo — ali ve že kdo drugi?«

»Razen mene vedo še tri osebe.«

»Kdo — kdo — kdo? Povej mi, kdo — in dam ti nekaj denarja ...«

»Vidiš, striček, sedaj si začel bolj pametno govoriti. Reciva torej: tisoč. Več sedaj ne bom zahteval. Toda tisoč moram dobiti. Ne moreš si misliti, striček, kako hitro skopni denar v velikem mestu. Ali mi boš preskrbel do torka tisoč? Danes je četrtek. Dovolj časa imaš za to kupčijo. Ali boš?«

»Ne!«

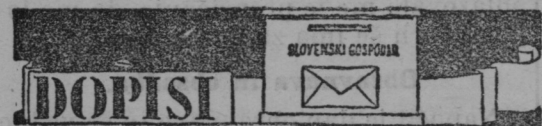
Jeras se je glasno zasmel.

»Ne, pravi, kakor da bi sploh mogel reči: ne! Kakor da bi za tem ne ne prežala sodnija. Če

Grenierja, naj ga zagrabi za vrat, da mu pokaže najnovejši način obrambe. Kmalu za tem je Grenier odšel, Poquet in starec sta še obsedela nekaj časa pri polnih čašah. Naenkrat se je krčmar zgrudil in izdahnul, zadet od srčne kapi. Rene Poquet bi ne bil imel rad posla s policijo, je zbežal v Italijo, od tam v južno Ameriko, kjer se mu je godilo pravi dobro. Prva leta za tem sploh ni

vzel v roke niti enega časnika in tudi na drug način ni poizvedoval po novicah iz domovine in radi tega ni čul o žalostnem koncu prijatelja, dokler se ni vrnil v svoj rojstni kraj.

Tako zgleda v nekaterih slučajih resnica, četudi je navidez prefrigana laž in celo prstni odtisi govorijo o umoru, ki ni bil nikdar zagrešen ...»

Sv. Urban nad Pernicami. Visoko stoluje sv. Urban, papež in mučenec, nad morjem, 1330 m znaša morska višina njegove cerkve tukaj na Planini, in sv. Urban nad Pernicami ter sv. Uršula na Plešivcu sta brat in sestra, tako pravijo. Lepa pot vodi k Sv. Urbanu; da se je cerkev postavila, za to se je največ trudil hlapec pri Moriju na Ojstrici. Ako se gre iz Mlak, vodi pot po bujnem bukovem gozdu, parku podobnem, katerega bi zavidal meščan, še bolj zavidal bi debela in visoka bukova drevesa na vrhu pri cerkvi, katerih nihče ne seka, nekateri imajo v premeru meter debelosti. Radi prihajajo sem ljudje od obeh strani državne meje, eni iz pobožnosti, drugi za razvedrilo, da za malo časa pozabijo vrvež vsakdanjega življenja. Najbolj živahno je tu ob lepi nedelji po prazniku presv. Rešnjega Telesa. Ker se je letos lepa nedelja obhajala na čuden način, je vredno, to spraviti na papir. Pravijo, da nikdo ne pomni tega. Bili so hudi deževni nalivi, vihar, bliskalo je in grmelno, vmes snežni metež, vendar je prišlo še mnogo ljudi, tudi godba je bila in petje. Eni so trdili, dandanes je celi svet norišnica, zato je tudi vreme znorelo, drugi, da se bliža sodni dan. Prvo je resnica, drugo je zaenkrat izostalo. Prihodnji dan, v ponedeljek dne 19. junija je bil sneg na Košenjaku, bela je bila Golica daleč doli, pobeljena je bila Peca, Savinjske planine in drugi vrhovi. Cerkev ima škodo, ker ni dobila toliko darov, ki jih radi prinesejo zlasti Nemci iz Štajerske in Koroške, pa tudi domačini. Cerkev pa je tako potrebna prenovitve.

Sv. Lovrenc na Pohorju. Dne 11. junija t. l. je umrl v Varaždinu na Hrvaškem eden glavnih dobrotnikov Društvenega doma, komaj 31 let stari mladenič Josip Vrčko. — Novost za Št. Lovrenc so bile letošnje šmarnice; niso se obhajale, kakor navadno, samo zjutraj v župnijski cerkvi, ampak tudi v podružnici sv. Križa v trgu ob osmih zvečer. Tudi sedaj meseca junija se obhaja ob nedeljah in praznikih zvečer v trški podružnici pobožnost na čast Srcu Jez. Ta mična, od šentpavelskih benediktincev postavljena cerkva, ki po svoji častitljivi starosti (prvokrat se omenja leta 1381) presega vse ostale zgradbe v trgu, je bila nekdanj veliko bolj upoštevana, kakor zdaj. V sredini 18. stoletja sta bogoljubna tržana Peter in Jedrta Kokl ustanovila pri tej cerkvi beneficij, t. j. darovala sta svojo posestvo in hišo v ta namen, naj duhovnik, ki bo užival dohodke posestva in stanoval v hiši, mašuje vsak dan v omenjeni cerkvi in vsako nedeljo popoldne razlaga zbranemu ljudstvu krščanski nauk in moli litanije. Prvi beneficij je bil trški domačin g. Ignacij Taužič, ki je opravljal to službo čez 30 let in je po daljšem bolehanju vsled srčne vodenice umrl dne 27. oktobra 1806, star 64 let. Njegov naslednik je bil Jurij Verdonik, ki pa je že po kratkem službovanju moral oditi drugam. Posvetna oblast je leta 1815 ustanovo predručila v toliko, da je cerkveno hišo spremenila v šolo in nekatere parcele združila z župnijskim posestvom. S tem je bil obenem tudi beneficij onemogočen. Med letom 1870—1880 se je v bližini podružnice naselil vpokojeni župnik Jernej Ciringer, da bi tu preživel večer svojega življenja. Ali grda nevoščljivost, ki je pregnala Verdonika, je prisilila tudi Ciringerja, da je prodal svojo hišico in zapustil

Št. Lovrenc. Cerkev sv. Križa se je zanemarjala vedno bolj, tako da je bila proti koncu prejšnjega stoletja v svoji notranjosti bolj podobna kakšni zapuščeni planinski podružnici, kakor pa hiši božji v sredini trga. Tekom zadnjih desetletij je bila v presledkih od zunaj in znotraj prenovljena in ima sedaj prav prikupljivo lice. — Zadnje dni so tuk. orožniki zasledovali tatove; po naključju so pa odkrili celo gnezdo divjih lovcev, ki že vzdihujejo v mariborskih zaporih. Naj reče, kdor kar hoče, srednji in mali kmetje, ki obdelujemo naše njive za sebe in ne za škodljivo divjačino, divjim lovcom pokončevanja zajcev in srn ne štejemo v greh.

Sv. Martin pri Vurbergu. Pogreb † gospe Olge Kostajnske. Dne 21. junija smo na tuk. pokopališču položili v grob gospo Olgo Kostajnske, soprogo g. Janko Kostajnskega, trgovca, gostilničarja in župana pri Sv. Martinu. Tako ogromne udeležbe, kakor jo je imela blaga pokopnica na zadnji poti, že dolgo nismo videli pri kakem pogrebu. Sprevod je vodil domači g. župnik, vlč. g. Lajnšič, ob asistenci čč. gg. župnikov Kokelja in Potočnika. Krsto so nosili člani domače požarne brambе. V sprevodu je šla šolska mladina od Sv. Martina in iz Žitečke vasi v spremstvu celokupnega učiteljstva. Nato so korakali požarni bramboci iz obeh mariborskih okrajev pod poveljstvom g. Toplak. Zvezo gasilskih društev je zastopal g. Muzek iz Ptuja v spremstvu g. upravitelja Ureka. Za gasilsko župo Maribor levi breg smo opazili g. načelnika Srečko Krajnc. Politično oblast sta zastopala sreski načelnik g. Makar in pristav g. dr. Modrinjak. Graščino Vurberg je zastopal nadupravitelj g. Kegl, sanatorij na Vurbergu pa primarij g. dr. Okolokulak. Iz Maribora so se udeležili pogreba g. notar Ašič, bivši narodni poslanec Franjo Žebot, višji davčni kontrolor g. Ozvatič in g. Kramer, poveljnik finančne kontrole Radoslav Perovič s svojim spremstvom, predsednik trgovskega gremija g. Vilko Weixl s tajnikom g. Ambrožičem, predsednik gostilničarske organizacije hotelir g. Zemljič in predsednik Okrajne gostilničarske zadruge g. Holc ter veliko število odličnih predstavnikov mariborskega okoliškega obrtništva in trgovstva. Iz domače župnije pa je bila zastopana gotovo sleherna hiša, kakor tudi vse okoliške župnije. Pri domači hiši, kakor

drugim trem ne zamašim ust, je vendar vsega konec!»

»Kdo — kdo so tisti drugi?»

»Ali mi boš dal tisoč?»

»Da,« je že čisto hripavo rekel Meden.

»Striček, denar moram imeti ta torek. Peljal bi se rad v glavno mesto. V sredo bo rojstni dan mojega ljubega brata, pa bi mu rad kaj podaril. Čakaj, naj izračunam. Danes je četrtek, 30. novembra. Ostanе ti še petek, sobota, ponedeljek: dovolj časa, da preskrbiš denar. Ali mi ga boš dal?»

»Da,« je zastokal Meden. »Komu si me izdal?»

»Vidiš, striček, kako hudo je, če je človek izdan! Jaz poznam ta občutek!»

»Kdo — kdo — kdo?»

»Striček, ne zaupam ti, razen če mi našteješ denar kar na roko.»

»Saj vendar nimam doma tisočaka.»

»Pa mi napiši zadolžnico.»

»Pismenega ne dam nič iz rok.»

»Hm! No, potem se bo razneslo.»

»Ali preti nevarnost?»

»Da.»

»Kmalu?»

»Kmalu, striček, bodi pameten! Napiši nekako takole: Jaz sem gospodu Leopoldu Jerasu iz Podbrega dolžan tisoč dinarjev. Če te vsote ne plačam do torka, 5. decembra t. l., do 10. ure dopoldne, se dolg zviša na pet tisoč dinarjev.»

Začela sta grdo barantati, nato pa je Meden napisal zadolžnico in je na strašansko privijanje izsiljevalčevega pritiska na papir še občinski pečat, ki ga je kot župan imel. Slepjar je vtaknil pisanje v žep.

»Hvala, striček, to pisanje je važno. Lahko bi ti po tvoji navadi prišlo na pamet, da bi pred sodnijo rekel, češ, ta človek je absoluten capin, čigar besede nič ne veljajo. Kar se tiče capina, bi imel prav. Jaz moram biti capin. Slepjarim pa ne. Kar povem, je tudi res.»

»In sedaj,« je težko dihal Meden, »povej vendar, kdo — kdo — kdo ...»

»Najprej torej črni Jernej, njemu sem povedal.»

Dalje sledi.

za letom se pojavljajo če uime. Pred zidom se kobilice na vsak način ustavijo, kajti v upošteveno krajino se ne vračajo več, one gredo vedno le naprej, kjer jih potem ob zidu pobijejo. Za napravljeno škodo se pa na čuden način oddolžijo. Arabci posušijo in stolčejo te uničene kobilice na drobno ter pečejo iz te moke raznolike pogače, kar že tudi Mozes omenja. Odškodujejo se za uničeno pšenico po takem tudi z moko, toda s tako druge vrste. — D. Ž.

Inserirajte!

tudi na grobu in v cerkvi sta zapela turobne žalostinke izborni domači pevski zbor pod vodstvom g. organista Korparja in znani slavčki od mariborskega »Jadrana«, ki jih je vodil g. Lah. Udeležba je bila tako ogromna, da je bila šolska deca že v cerkvi, ko so še zadnji udeleženci se uvrščali pred hišo žalosti. Sv. mašo zadušnico je služil domači g. župnik, ki je tudi ob grobu govoril blagi pokojnici v slovo tako iskrene besede, da skoro nobeno oko ni bilo brez solz. G. župnik je posebno poudarjal, da je umrla gospa Olga bila vzor žene gospodinje, ki je poznala samo skromnost, dobrotljivost in prijaznost ter ni poznala sovražnika. Nato je govoril g. šolski upravitelj Lazar, a za njim domači rojak mariborski zdravnik-specijalist g. dr. Franc Toplak. Govornik je v vznesenih in živih besedah slikal pokojnico kot ženo in gospodinjico ter prijateljico ljudstva, kakor jih le malo najdemo. Poslovil se je od nje v imenu celokupnega prebivalstva, ki je zgubilo v Olgi naša jnškov svojo mater in zlato dobrotnico. Krsto so položili v začasno grobnico in pogrebci so se težko ločili s pokopališča. Naj sveti blagi pokojnici večna luč. Užaloščenemu sorogu in sorodnikom pa naše odkrito sožalje!

Št. Janž na Dravskem polju. Na god sv. Alojzija je v župni cerkvi prejelo večje število otrok prvo sv. obhajilo. Ob vzpodbudnih besedah domačega župnika se je orosilo marsikatero oko. Da bi bili vedno tako srečni!

Trnke. V ponedeljek dne 19. junija je vsled starostne onemoglosti umrla v lepi starosti 80 let, spravljena z Bogom in bližnjim, Uršula Lešnik. Bodi ji zemljica lahka!

Prepolje. Dne 17. junija je vsled dolgoletne jetike umrl mlad, 53letni posestnik Tomaž Drevenšek. Zapušča ženo in deloma preskrbljene otroke. Sveti mu večna luč!

Gornja Sv. Kungota. Dne 2. julija ob treh popoldne ponovi katoliško Prosvetno društvo v Gornji Sv. Kungoti nad vse veličastno zgodovinsko igro »Cvetina Borogradska« v sedmih dejanjih. Igra posega v globočino srca in kdor je enkrat videl to igro, mu ostane v neizbrisnem spominu, posebna nežna ljubezen blage grofinje Cvetine do v verige okovanega očeta. Zato pa dne 2. julija vse v Gornjo Sv. Kungoto, ne bojte se ne vročine, še manj pa dežja in slabe poti. Le s takimi igrami bomo našemu narodu najbolj koristili, ga kulturno visoko dvignili!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Oče Križan — 90letnik. Kdo vam ne pozna našega še zmajra krepkega in trdnega očeta Martina Križan v Spodnji Senarski. Letos obhaja 90letnico svojega rojstva. Res, Bogu se mora zahvaliti oče Križan, da mu je dal dočakati tako lepo obletnico v tako trdnem zdravju, za katerega mu je lahko nevoščljiv marsikdo, ki je veliko mlajši od njega. Sam se je že večkrat izrazil, da je še v naši župniji nekaj 90letnikov, pa so tisti že skoro popolnoma onemogli, on pa da je še trden in lahko vse dela. Pa je naš oče Križan še drugače važna in vpoštevana osebnost. Bil je več let župan v senarski občini, kot odbornik pa je bil v občinskem svetu skoro 30 let. In kot tak je pač s svojo modro besedo in pametnimi nasveti občini storil veliko dobrega. Že skozi 50 let vodi vsako leto procesijo od Sv. Trojice k Sv. Martinu. V svoji vasi je postavil dve lepi kapeli. Ena od teh ima tudi mali zvonik z zvonom, in vsakokrat, ko nese duhovnik skozi vas Najsvetejše ali pa nesejo mrliča tam mimo, zvoni oče Križan z zvonom. In vsi, ki poznamo očeta Križana, mu kličejo: Bog Vas živi, oče Križan, še 10 let v tako krepkem in trdnem zdravju, kakor ste sedaj, da bomo obhajali 100letnico Vašega rojstva!

Jastrebel. Dne 17. t. m. sem stopal po robu gozda za gobami. Zagledam ne daleč od sebe dekle, ki je v razgovoru z neko nepoznano žensko. Grda lastnost, ki se ji reče radovednost, me je nagnila, da sem stopil za bližnje drevo in poslušal, kaj govorita. Nepoznana ženska izprašuje dekle, ali je omožena, ona ji je zaupala, da je neomožena ter tudi nima izbranega fanta. Nato ji začne ženska ponujati neki prašek za hitro možitev. Dekle se izgovarja, da nima denarja. Ženska vpraša, ali so mati doma. Dekle odgovori, da so odšli v vinograd in da se vrnejo še le proti večeru. Če nimaš denarja, prigovarja ženska, pa mi daj nekoliko zabele in radovala se boš in se zahvaljevala, ko se ti izpolni želja. Ker dekle pravi, da zabele ne more dati, stavi ženska ta-le predlog: Daj mi eno ali dve kokoši, pa ti dam tako sredstvo, da boš imela srečo pri živini; posebno svinje se ti bodo lepo redile, ko boš gospodinja. Ker se mi je zdelo tega zapeljevanja že dovolj in sem videl, da je dekle v zadregi ter da bi se rado rešilo vsiljivke, sem šel iz ozadja in voščil dober dan. Neznanka se je potuhnila in očela. Dekletu nisem povedal, da sem prisluškoval, pač pa zaupam ta dogodek javnosti, v svarilo mladini, da se varuje takšnih zapeljivk in vsiljivk.

Ljutomerska okolica. Da ne bi kdo mislil, da se pri nas sam med čedi po cestah, ko se v drugih krajih ljudje pritožujejo o pomanjkanju in krizi, hočemo tudi mi spregovoriti par besed o težavah, ki tlačijo naše podeželsko ljudstvo. Hočem se namreč dotakniti posebno ene točke, ker ne vem, ali se po drugih krajih ravno isto godi kakor pri nas. Pri nas dandanes kmet nima z vožnjo nobenega zaslужka, da bi vsaj nekoliko zaslužil za davke in za druga plačila. Primoran je, da zlicitira vožnjo gramoz za banovinske ceste in sicer za ceno, ki je vsako leto nižja. Isto velja tudi za nas delavce, ki moramo istega po gramoznih jamah sejati. Tudi jaz sem se podal zadnja leta v gramozne jame si iskat denarja za plačilo obrtnega davka in razna druga plačila. Težko je bilo prebiti lansko leto v najhujši vročini meseca avgusta in septembra v gramozni jami; vendar smo prestali, nadejajoč se v jeseni plačila, katerega pa še danes nismo prejeli. Prejel pa sem položnico iz davkarije, da plačam davek. Kako naj plačam, ko ne dobim zaslužene plače?!

Sv. Miklavž pri Ormožu. Naglo, brez oddiha, teče kolo življenja naprej, naprej v večnost... Lepa, stara navada je, da določene čase v tem kratkem teku našega življenja posebno slavimo. Takšnim pravimo, da so jubileji. Omeniti nam je jubilej našega vzornega viničarja Alojzija Plohla. Kdo izmed okoličanov ga ne pozna, moža veselega značaja in posnemanja vrednega krščanskega očeta? In ta mož obhaja to leto hkrati kar šest jubilejev. Krepek »mladenič«, ponos naše župnije, obhaja to leto že 56. rojstni dan, 32. leto srečnega zakona z ljubo ženo Marijo, s katero je vzgojil v strogo krščanskem duhu pridne otroke. Njegovo priljubljenost tu-

Sprejem v kapucinski dijaški konvikt v Studencih pri Mariboru. V dijaški zavod se sprejemajo zdravi, nadarjeni dečki, ki se nameravajo pozneje posvetiti redovniškemu stanu in so dobro dovršili osnovno šolo ali kak gimnazijski razred, dečki, ki so npravno nepokvarjeni ter sinovi vzglednih katoliških staršev. Di-jaki obiskujejo drž. klasično gimnazijo v Mariboru. Prošnje za sprejem, katerim morajo priložiti krstni list, šolsko spričevalo, zdravniško spričevalo in premoženjski izkaz, se naslovijo na: Vodstvo Kapucinskega dijaškega konvikta, p. Studenci pri Mariboru.

di izven Prlekije, kaže tretji jubilej: 40 let že mlati v Medjimuju, kjer si s cepičem služi ljubih kruh skozi vsa leta pri enem in istem gospodarju. Že 10 let je član v našem kraju dobro napredujoče viničarske organizacije. Plohl ni samo dober delavec, ampak on se z vso vnemo zanima tudi za dobro krščansko časopisje in za knjige. Že 20 let je naročnik v našem kraju zelo razširjenega »Slovenskega gospodarja«. Srebrni jubilej pa obhaja kot neumoren čitatelj in naročnik knjižice Družbe sv. Mohorja. In to vse plačuje kljub bornemu zaslužku s krvavimi žulji marljivih rok. Če bi imele naše ponosne ljutomerske gorice same take obdelovalce, bi smeli upati, da bo naše znano vino še bolj zaslovelo po svetu. Našega priljubljenega Lojzeka pa nam naj ohrani ljubi Bog še mnoga leta v naši sredi!

Vinski vrh pri Ormožu. Mnogo viničarjev se oglašja v našem ljubem »Slovenskem gospodarju«. Javiť se hočemo tudi mi z Vinskega vrha. Tudi pri nas, kakor povsod, je mnogo izpremembe. Delamo pridno, kakor prej, toda s to spremembo, da služimo mnogo manj. Pa saj to ni samo pri nas; in s tem se tolažimo. Nekaj dobrega so nam pa naši gospodarji le naredili: Odpravili so šafarje, ker so spoznali, da gre tudi brez njih naše delo dobro naprej. Bog živi!

Središče ob Dravi. Dne 5. julija privozi k nam vlak z državno potujočo kmetijsko razstavo. Vlak privozi že zjutraj na postajo in bo razstava na kolodvoru na ogled cel dan. Na god sv. Alojzija so imeli šolarji prvo vseto obhajilo. Sreča je sijala iz oči čistih, mladih duš, ko so prejele svojega Boga. Daj Bog, da bi tako čiste tudi ostale.

Št. Andraž pri Velenju. Na binkoštno nedeljo smo izročili materi zemlji g. Antona Brunšek, vzornega posestnika in večletnega bivšega župana. Bil je mož globokovernega katoliškega prepričanja. Njegov pogreb je bil veličasten. Od blizu in daleč so prišli ljudje, da mu izkažejo zadnjo čast in ljubezen. V cerkvi je rajnemu kot svojemu stricu govoril v slovo novomašnik g. M. Uranjek iz Gornje Ponikve. Ob odprtem grobu sta mu govorila tudi preč. g. župnik in g. Ferdo Blagotinšek. Pevci so mu zapeli več ganljivih žalostink. Za njim je legel v prerani grob mladi g. Dolinšek. V ponedeljek dne 19. t. m. pa smo spremljali na mirodvor Marijo Plaskan, po domače Grebenškovo mamo pod goro Oljko. Bila je vzor katoliške žene in matere. Po kratki in mučni bolezni je previdena z zadnjo sv. popotnico mirno zaspala v Gospodu. V dokaz priljubljenosti jo je na njeni zadnji poti spremljalo mnogo ljudi iz domače pa tudi iz sosednjih župnij. Ljubezen in spoštovanje do blage žene in matere, v srce segajoč govor preč. g. župnika, ganljivo petje pevcev in globoko sočutje do bridko zapuščenih in prizadetih žalujočih otrok je izvabilo vsakomur solze v oči in le s težavo smo se ločili od vsekakor še preranega groba zlate mamice. Da, mati! Drhtelo je srce v nepopisni boli, ko so se zgrinjale prve grude prsti na Tvojo krsto. Mile Tvoje oči so se zaprle za vedno. Srce, ki je znalo ljubiti tako materinsko, ne bije več. Toploto Tvoje ljubezni je neusmiljeno zagrnila zemlja. Toda ne, častilci presy. Srca bodo živeli, živeli na veke. In Ti si bila ena izmed teh srečnih. Upamo, da že uživaš plačilo in veselje, katerega je Bog pripravil tem, ki njega ljubijo. Bridko prizadetim spoštovanim družinam izrekamo na tem mestu najsrčneje sožalje! Rajnim pa naj sveti večna luč!

Št. Andraž pri Velenju. Poročila se je v ponedeljek dne 19. t. m. gđc. Francka Trglav z g.

Fr. Sešel iz št. Vida nad Valdekom. Bila je vnetá članica tukajšnje Marijine družbe. K poroki sta se peljala na Brezje. Želimo obilno sreče in božjega blagoslova!

Braslovče. Banska uprava je razrešila 6 občinskih odbornikov posestnikov in sicer: M. Kralja iz Presarja, Jožovca F. iz M. Braslovč, Šporna iz Parižlja, Hrušovarja iz Orlevasi, Novaka iz Kamenc. Na novo je imenovala Sevška iz trga, Balanta iz Presarja, Strnada iz Grč, Plavca iz Podvrha. — Prestavljen je iz Braslovč orožniški vodja Pšeničnik v Vojnik. — Umrl je v Srbiji pri vojakih Karl Plavc, po domače Cenov iz Palč.

Vransko. Kakor povsod, tudi našemu kraju svetovna kriza ni prizanesla; vsled velikega pomanjkanja denarja že komaj čakamo, da bi že skoraj prišel čas, da bi lahko hmelj prodajali, ako ga sploh kaj bo, ker se vsled skrajno neugodnega vremena ne more pravilno razviti. Kako kriza neusmiljeno gospodari, se vidi tudi iz tega, ker so domala prenehale preje tako goste hrupne veselice, ki so tudi mnogo pripomogle, da je današnje gorje še občutnejše. Kljub težkim časom pa vendar lahko tudi zaznamujemo razveseljiv napredek, in sicer v verskem pogledu. Pozaslugi tukajšnjega g. kaplana Joška Klemenca smo letos prvič v naši župniji v mesecu maju na poseben način Marijo častili. Cel mesec smo imeli vsak večer šmarnično branje s petimi litanijami. Nepopisno lepo je bilo, ko so otroci Marijinega vrtca in za njimi vsa cerkev vsak večer tako iz srca prepevali lepe Marijine pesmice. Udeležba je bila zelo velika. Iz vseh krajev obširne župnije so prihiteli stari in mladi, in bilo je videti, kakor bi tekmovali med seboj, kdo bo bolj častil nebeško Kraljico. Zadnji večer nam je bilo kar tesno pri srcu in le malo katero oko je ostalo suho, ko smo se od Marije letos poslavljali. Kakor pri nas, tako so se vršile tudi v pol ure oddaljeni Prekopi vsak večer po tukajšnjih šmarnicah pri vaški kapelici šmarnice s petimi litanijami. Tudi tam jih je vodil naš g. kaplan. Udeležba je bila tudi tam zelo velika. Dolžnost naša je pač, da se našim dušnim pastirjem za njihovo požrtvovalnost najiskrenejše zahvalimo. Zahvalo smo pa dolžni tudi gospej Karolini Lukmanovi, ki je kljub svojim družinskim skrbem vsak večer z orgljami spremljala naše male slavčke in tako pripomogla, da je bila majniška pobožnost še bolj slovesna.

Snežni tiger.

Knez Datike Dshaparidse, kavkaški plemič, je bil oskrbnik vzhodno-sibirske petrolejske družbe, ki je bila last bratov Nobel. Kakor njegov brat, znan lovec na medvede po zapadni Sibiriji, je bil tudi Dshaparidse strasten jager in je prebil svoj jesenski dopust v spremstvu lovcev kožuharjev ter domačinov v divjini. Enkrat se je podil po divjem Chingan-gorovju, drugič po Transbaikali, po severni Mandžuriji, ali pa po ogromnih gozdovih in močvirjih Amur pokrajine. Ustrelil je mnogo medvedov, divjih prašičev in razne druge divjačine. Ni se mu posrečilo, da bi bil na številnih lovskih pohodih zadel na snežnega tigra ali severnega leoparda. Lepega dne se mu je posrečilo srečanje s snežnim tigrom in sicer na prav izreden način.

Dshaparidse se je podal v gozdove v spremstvu Kitajca, katerega so klicali

Li-Feng, in tamošnjih kozakov. Med tem ko je bil Fedor Ismajlov, kozak, lovec s puško, je nastavljal Kitajec le zanjke lisicam, sploh kožuharjem, fazanom in divjim petelinom. Li-Feng ni jemal seboj puške. Bal se je poka in ritanja pušk. Njegovo edino orožje je bil že star revolver na boben, daljši nož, običajna sekirica in krepelo.

Kitajec v pasti.

Lepega dne sta se podala knez in kozak na lov. Nameravala sta prebiti v lovišču tri dni in pustila Kitajca samega.

Li-Feng je pregledoval svoje železne pasti dobrih 6 ur in se je vrnil na večer prav lačen k svoji koči. Nosil je na hrbtu lisico, par kun in precej perjadi. Ko je zagledal dom, mu je od strahu skoraj srce zastalo. Natančno je bilo videti po sveže zapadlem snegu tigrovo sled. Res velika sled je vodila krog koč, do vrat in celo na streho. Tiger je prežal na — Kitajca! Kakor je kazala svežost sledi, se je odstranila zver še le pred nekaj minutami in se je morala plaziti nekje prav blizu. Li-Feng je tekel proti koči, odpahnil vrata, skočil v svoj dom in ga zaprl. Začasno je bil na varnem. Naenkrat je začul zunaj stopanje in plazenje mimo vrat. Ves prestrašen je pogledal skozi majhno okence in kar mravljinci so mu zagomazeli po hrbtu: tiger-velikan se je motal krog kočure.

Li-Feng se je zagrebel v razmišljanje. Nobenega smisla ne bi imelo, če bi streljal iz neznanega revolverja skozi okno. Najbrž bi tigra sploh ne zadel in če, bi ga le ranil in razdražil. V tem slučaju bi se pognala zver v vratca — deske bi odjenjale. . . Kaj — če bi se lotila zver trhle strehe in jo razkrila?

V tem trenutku se je že tresla cela koča; tiger je bil na strehi! Kitajec se je skrčil pod klop in klical na pomoč vse dobre duhove z drugega sveta!

Ali se je sploh smel drzniti, da bi bil streljal na tigra? Ne in zopet ne! Kaj takega bi se lahko podstopil belokožec, nikdar pa ne Kitajec! Tiger je namreč polbog, duh gozda in džungle. Gorje onemu, ki bi ga razsrdil. Pred kočo je rogovilil tiger . . .

V nočnem strahu pred tigrom.

Stemnilo se je. Li-Feng se ni upal, da bi prižgal leščerbo. Pri luči bi ga najbrž tiger zagledal skozi špranje.

Preteklo je nekaj ur. Li-Feng je še vedno razložil, kako se je plazil zunaj grozni tiger. Enkrat je bila beštija na strehi, pred vrati in na zadnjem koncu bajte. Čul je celo, kako je tiger od lakote cmakal, škripal z zobmi in se čihal ob stenah njegovega bivališča. Kitajca je začel trešiti mraz. V koči ni bilo drv. Izključeno je bilo, da bi skočil ven po kurivo. Povrh ga je mrcvaril glad, žeja in brezmejni strah!

Vzhajala je luna. Li je polukal skozi okence. Tiger je še bil vedno na preži. Sedaj je stal, otepaje z repom, ob robu gozda in pazil na hišico. Ure so minevale, noč se je umaknila prvemu svitu. Li je še vedno videl in slišal zunaj sovražnika. Ves otrpel je že bil od zime. Ko se je prikazalo solnce izza gozda, ni bilo tigra nikjer. Li ga ni več videl skozi okno, niti ga ni več čul na strehi.

V obupnem sklepu je skočil pred vrata, naložil si je polne roke drv, skočil nazaj in je imel jedva še toliko časa, da je zapahnil duri, ko je že bil zopet smrtni sovražnik zunaj.

Koča se je tresla. Zunaj je odmevalo strahovito pihanje. Nato je postalo vse mirno. Li je še vedno videl, kako se tiger plazi krog voglov. Oblegani se je tresel po celem telesu. Konečno je le zakuril. Kmalu je napolnila toplota izbo. Ko bi le še mogel skuhati čaja. . . Čajevih listov je bilo dovolj na deski pred oknom, posoda z vodo pa zunaj! Kitajec se je počil na ležišče, kjer je razmišljal o obupnem položaju. Tiger bo čakal, čakal, dokler se ne bo prikazala izbrana žrtev. Ali — dokler . . . Li se ni upal okleniti tega upanja: še najmanj dva dni bosta belokožca z doma . . .

Rešitev.

Ure so se vleklye. Solnce se je spuščalo proti zatonu, rdečkasta svetloba je še gladila zasneženo pokrajino. Od časa do časa je polukal Kitajec na oblegovalca. Bil je še vedno tukaj: zdaj bliže, pa zopet v oddaljenosti.

Prihodnja noč brez kuriva? Smrt! — Rajši zmrzniti, kakor biti raztrgan in požrt od tigra. Li se je udal v strašen položaj. Naenkrat je skočil kvišku: zunaj sta odjeknila dva strela! Strahovito tulenje, pihanje in zopet — pok! Nato je razložil glasove: tovariša sta se bila vrnila.

Kitajec se je še le sedaj toliko okorajžil, da je nekoliko odprl vrata. Zunaj sta stala dva moža tik ob — mrtvem tigru. . . Li je komaj in komaj pograbil drva, zakuril, popil čaj, povedal svoj doživljaj, legel in spal kakor ubit.

Dva dni kasneje je spremljal Kitajec Evropejca do bližnje kozaške postaje. Celo svojo ropotijo s kožami in pastmi je peljal seboj na ročnih saneh. Zatrjeval je, da se ne bo nikdar več podil po gozdovih, po katerih se klatijo tigri. Naselil se je v selu ob reki Amur in nikoli več se ni upal v divjino.

Vojaške zadeve.

Rekrutom in vojaškim obveznikom, kateri hočejo vložiti prošnjo za skrajšanje roka (dijaki rok), za osvoboditev od službe, za odlaganje službe in za razna potrdila vojaške potrebe, priporoča se knjiga »Vojna obveza (prošnje, pritožbe in potrdila)«, katero je izdal komandant mariborskega vojnega okrožja in katera je tiskana v latinici. Knjiga je zelo praktična, ker vsebuje na 140 straneh 70 vzorcev prošenj za vse slučaje. Potrebno je samo, da se v knjigi najde dotični slučaj in prošnja prepiše. Pri vsakem vzorcu je naznačeno, kako se mora prošnja kolkovati in katere dokumente treba priložiti. Knjigi je cena 20 Din. Naročila naj se pošljejo po poštni nakaznici na naslov: Tiskarna sv. Cirila, Maribor, Koroška cesta 5.

**Ali si že obnovil
naročnino?**

Poslednje vesti.

Obsedno stanje v bolgarski prestolici. Dne 25. junija sta vojaštvo in policija zasedla vse ulice v Sofiji. Noben meščan ni smel zapustiti stanovanja, dokler ni bila izvršena natančna preiskava v vseh sofijskih hišah. Oddelki vojaštva in policije so preiskali vse zasebne hiše, pri čemer so iskali predvsem poskrito orožje in sumljive osebe, ki jih je bilo precej tudi aretiranih. Vsak promet je bil od ranega jutra povsem prekinjen. Mobilizirana je bila vsa policija in v mesto so prispeli tudi pomožni oddelki orožništva iz drugih krajev. Ves dan je bila Sofija podobna izumrlemu mestu, ker je bilo vsako gibanje na ulicah prepovedano. Hišne preiskave so bile končane še le popoldne, promet po ulicah pa je bil dovoljen še le pred večerom. Po sofijskih ulicah so patrolirali močni oddelki vojaštva v popolni bojni opremi in oborožene policijske patrulje, ki so neprestano odvajale aretirane sumljive osebe. Vse ceste, ki vodijo v Sofijo s podeželja, so bile zastražene od vojaštva. Ustavljen je bil tudi ves železniški promet z ostalimi kraji in dne 24. in dne 25. junija ni prispel v Sofijo noben vlak. Od 9. do 10. ure dopoldne so bili onemogočeni tudi vsi telefonski razgovori in prekinjene tudi vse telefonske zveze Sofije z inozemstvom. Policija je vršila aretacije v množicah. Aretirance so odvedli v policijske zapore ter vojašnice. Pri hišnih preiskavah so baje našli večje množine orožja, bomb in razstreliva, vendar pa podrobni uspeh preiskav ni znan. Ti ukrepi bolgarske vlade so bili posledica pogostih političnih umorov v Sofiji in na podeželju, kakor tudi interelacij proti nasilju makedonstvujočih, ki so se obravnavale na zadnjih sejah parlamenta ter splošnega nezadovoljstva zaradi nezadostne javne varnosti.

Duhovniške spremembe. Za župnika v Stranicaх je imenovan Jože Žolnir, dosedaj kaplan v Žetalah; župnija Kapele pri Brežicah je podeljena tamošnjemu provizorju g. Cirilu Poderžaju. Provizor v Stranicaх Anton Medved pride za kaplana v Pilštanj. — Prestavljeni so sledeči kaplani: Franc Bohanec iz Konjic v Apače; Franc Časl iz Šoštanja v Konjice; Jože Lampret iz Sv. Trojice v Haložah v Žetale; Ivan Vodeb iz Slov. Bistrice k Sv. Petru pri Mariboru. — Za kaplane so nastavljeni sledeči gg. semeniški duhovniki: Ivan Černoga v Ruše, Leopold Mihelič v Slovensko Bistrico, Franc Podgornik k Sv. Trojici v Haložah, Stanislav Trobina k Sv. Juriju v Slov. gor., Martin Uranjek v Šoštanj.

MARIJANSKI TABOR V LJUTOMERU.

Fantje in možje iz dekanije Ljutomer, Velika Nedelja in iz bližnjega Prekmurja, ne pozabite, da je dne 2. julija Marijanski tabor v Ljutomeru. Do pol osmih v nedeljo dne 2. julija bodite zbrani pred Društvenim domom. Ob osmih sv. maša v cerkvi. Po prihodu vlaka iz Maribora in iz Ormoža tiha sv. maša. Ob devetih začetek zborovanja ali na travniku za domom ali v dvorani, kakor bo vreme. Fantje in možje, na noge!

Radi slabega spričevala kroglo v prsa. Dne 24. junija so delili na mariborskem moškem učiteljsku spričevala ob koncu šolskega leta. Zunaj na hodniku si je med tem pognal iz samokresa v prsa tik nad srcem kroglo mlad učiteljski Gracijan Marijon. V opasnem stanju so odpeljali nesrečneža v bolnico.

Usodepoln udar strele. Ob nevihti se je začela 30letna mati treh otročičev Ana Horvat iz Hotize v Prekmurju pod kup sena, v kate-

rega je udarila strela. Udar strele je ubil mater in zanetil seno. Ko so izvlekli smrtno žrtev izpod gorečega sena, je že imela odgoren nos, ušesa, opeklino pa po celem obrazu.

Vlak ji je odrezal glavo. Neža Tadini iz Tekačeva pri Rogaški Slatini je bila pred nevihto na poti proti domu. Pri begu preko železniškega tira je baš kar mimo brzeči vlak Neži odrezal glavo.

Vsled padca z avtomobila si prebil lobanjo. Dne 24. junija se je pripetila pred magistratom v Ljubljani huda nesreča. Na tovornem avtomobilu je bil 23letni Turkov hlapec Jan. Babnik. Ker se ni dovolj držal, je padel pri naglem okretu z avtomobila tako nesrečno, da je priletel z glavo ob rob vodnjaka in si prebil lobanjo. V brezupnem stanju so ga prepeljali v bolnico.

Smrtnonevarna nesreča. Pri podiranju drevjes je udarila veja delavca Janeza Königa iz okolice Smuke pri Novem mestu s tako silo po glavi, da mu je počila lobanja.

Požar. V nedeljo dne 25. junija je upepelil ogenj v Hruševi pri Brezovici na Kranjskem hlev in pod Marije Bernik.

Bomba V nedeljo dne 25. junija je eksplodirala pred glavnimi vrati bazilike sv. Petra v Rimu bomba. Ranjeni sta dve osebi.

V Domu duhovnih vaj pri Sv. Jožefu nad Celjem se bo vršil od 17. do 21. julija t. l. poseben tečaj duhovnih vaj za dekleta, ki so v službi pri č. gg. duhovnikih. Priglasen naj se do 12. julija. Vzdrževalnina za vse dni znaša 75 Din.

Mariborski trg. V soboto, 24. junija, je bilo pripeljanih na mariborski trg 30 zaklanih svinj. Cene svinjskemu mesu so bile 12—13 D, špehu 13—14. Pšenice 12 vreč po 1.75—2, rž 6 po 1.50, ječmena 14 po 1.50, koruze 15 po 1.50, ovska 10 po 1, prosa 7 po 1.75—2, ajde 6 po 1.50, fižola 12 po 1.75—2.50; sena 12 vozov po 45—50 Din (100 kg), lucerne 1 po 50 Din, škopa 4 po 1—1.25 1 komad; krompirja 3 voze s 50 vrečami po 0.75—1.50, čebule 4 vreče po 4 D. Kokoši 67 po 20—30, piščancev 1013 po 16—60 (par, gosi 22 po 25—40, purani 3 po 40—50, rac 38 po 15—25, zajcev (domačih), 25 po 5—20. Cene jabolkam 10—12, slivam suhim 8—10, črešnjam 6—12 1 kg, orehom celim 7—8, luščenim 24—28, česnu 8—10, zelju glavi 4—5, mleku 1.50—2.50, maslu surovemu 20—24, čajem 26—30, kuhanemu 28, jajcam 0.50—0.75 Din.

»Pomen gnojenja v sadjarstvu« je naslov knjižici, katero je napisal naš najboljši sadjarski strokovnjak g. ravnatelj Josip Priol. Knjižica se naroča pri podružnici Sadjarskega in vrtnarskega društva v Mariboru. En izvod stane 4 Din. Brošuro toplo priporočamo;

Brezje pri Studenicah. Kakor je bilo v zadnji številki »Slovenskega gospodarja« poročano, smo dne 16. junija spremili na božjo njivo pri sv. Luciji našo predrago mamo Marijo Kodrič. Kako je bila ljubljena ne samo od domačih otrok, ampak na daleč okoli, je pokazal njen čez vse veličasten pogreb. In v veliko dolžnost si štejejo zaostali naše domačije, se vsem udeležencem in spremljevalcem na zadnji poti naše tako ljubljene mamice se kar moč najlepše zahvaliti. Najprvo gre zahvala našemu domačemu g. župniku Jožefu Čede, za mnoge obiske in tolažila v času, ko naša mamica niso mogli več sami v cerkev. Izrečna mu zahvala za njegova poslovilna govora pri pogrebu, pri hiši žalosti in pri sv. Luciji po sv. maši. Nadalje gre posebna zahvala g. dekanu Jožefu Ozimiču iz Laporja, rojstne fare naše mamice, za ljubeznivo spremstvo. Nadalje preč. g. Marku Žičkar, župniku iz

Loč, in vlč. g. Jošku Žolnir, kaplanu iz Žetal, ki sta se tako daleč potrudila naši predragi mamici izkazat zadnjo čast. Pa tudi ljubeznivemu g. Antonu Babič, kaplanu iz Poljčan, najlepša zahvala. Izredna zahvala bodi izrečena domačemu studeniškemu pevskeemu zboru pod vodstvom g. upravitelja Živka za prekrasno popevane žalostinke pri domu in na pokopališču. In najlepša zahvala vsem udeležencem iz sosednjih župnij Poljčan, Loč, Laporja, Makol, domačih Studenic. In vsem domačinom iz Brezja, Križče vesi in drugod, zlasti še za mnoge krasne vence. Vsem skupaj predobri nebeški Oče najobilneje povrni! — Žalujoči otroci.

Celje. Ker se v predzadnji številki ni moglo sigurno naznaniti dan izpita na orglarski šoli, se danes poroča, da se vrši isti za gotovo v sredo dne 5. julija t. l. Za nadzornika pri izpitu je določil kn.šk. ordinariat mil. g. opata P. Juraka. Čč. gg. duhovniki in prijatelji glasbe so k izpitom vljudno vabljeni! — Tem potom se tudi omenja, da je prinesel »Slovenec« dne 11. maja t. l. »Važno uredbo za uradnike«, ki je bila objavljena v »Službenih novinah« dne 10. maja t. l. Člen 1 te uredbe določa, da odgovarjajo dvem razredom srednjih šol, ki dajejo šolsko kvalifikacijo za službo zvanika po par. 10 uradniškega zakona in par. 11 zakona o državnem prometnem osebju, med drugimi v Sloveniji tudi: triletna cerkveno-glasbena šola v Celju. Toliko v vednost vsem, ki so absolvirali celjsko orglarsko šolo. Novi učenci, ki so dobro izvršili ljudsko šolo, oziroma meščansko ali par gimnazij, se sprejemajo do 10. septembra t. l. Želi se, da prinesejo priporočilno pismo župnega urada!

Pišce. Dva pomenljiva praznika so obhajali naši otroci pretekli teden. Bila sta to dneva sprejema v Marijin vrtec in prvega sv. obhajila. O, kako lepo je bilo v nedeljo popoldan gledati, ko se je šolska mladina zgrnila okrog Marijinega oltarja! Bilo je zbranih pri Materi nad 100 otrok, 60 jih je bilo sprejetih na novo v Marijin vrtec, ostali so pa le ponovili obljubo zvestobe rebeški Mamici. In katero oko je ostalo na god sv. Alojzija suho, ko je videlo, kako je 78 otrok stopilo prvič k obhajilni mizi?! Kar na obrazih se jim je videlo, kako hrepenijo po prvi združitvi z Jezusom. Saj so mu bila njihova čista srca na stežaj odprta. In vsako je klicalo: Pridi, Prijatelj naš! Ali še more katero oko ostati zakrknjeno, če vidi, kako otrok z navdušenjem hiti k svojemu Bogu? Zato ni čuda, da je neka brezverna gospa, ko je videla šestletno Anico de Guiqué, kako je bila po sv. obhajilu polna sreče, ljubezni in hvaležnosti do Boga, nekoč vsa prevzeta vzkliknila: »Zdaj ne morem več verjeti, da bi Boga ne bilo.« — Po sv. obhajilu pa so se naši prvoobhajanci zbrali v šoli, kjer so jim dobrotne roke pripravile malo pogoščenje. Zahvala za to gre našim trgovcem, pekoma in dobrim mamicam. Toda če ne bi bilo prijazne gospe upraviteljeve in učiteljstva, ne bi bili naši otroci-prvoobhajanci, s pogoščenjem tako zadovoljni. Zato bodi na tem mestu izrečena prisrčna zahvala v imenu prvoobhajancev in kateheta vsem, ki so k temu otroškemu veselju kakorkoli pripomogli. Bog povrni!

Sv. Mohor nad Laškim je lepa izletniška točka. Zeleti pa je, da bi se nekateri izletniki dostojnejše obnašali. Letos je 440 let, kar je bila postavljena šmohorska cerkva. Služba božja se vrši pred godom sv. Mohorja in Fortunata, to je letos dne 9. julija. — Pred enim mesecem to je dne 28. maja smo imeli lepo cerkveno slovesnost. Prevzvišeni gospod škof dr. Ivan Tomažič je delil sv. birmo.

Za našo deco.

Lov na medvede.

Dalje.

Pa Miha vselej ve, kaj dela,
in dobro medved je ne zdela.
Steklenico žganja vrže dol,
povzroči s tem medvedu bol.

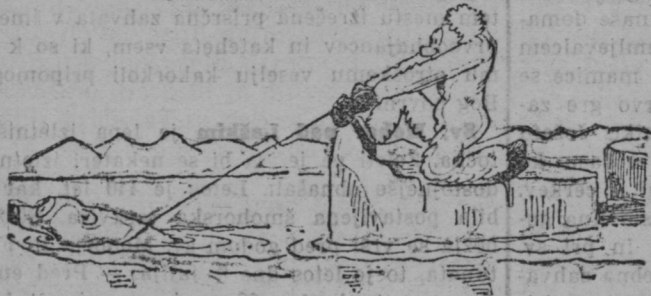
Liže medved vse gre gladko,
a diši mu tako sladko.

Medved žganje strastno pije
in ga vsega vase zlije.
Ko steklenica prazna je,
živati radost prime se.
V glavi vse se ji vrti,
da kar na snegu obleži.
Na to je Miha skrbno pazil,
pa k medvedu se je priplazil.

Z vrvjo ga vsega je ovil
in močne vozle naredil.
Pa mraz medveda prebudi
in z Miho v morje se spusti.

V ledenem čolnu Miho glej,
a medved vleče ga naprej.

Medved vleče komad leda,

kapetan baš z ladje gleda.

Topničarju koj zavpije,
naj mu hitro top nabije.
Puščico ta v top naloži
in jo proti Mihi sproži.

Poči top in pri tej priči
puščica se v led zapiči.

Vrv zdaj vlečejo junaki,
saj so pravi korenjaki.
Ko se Miha zdrav pojavi,
zaorijo mu pozdravi.

Dalje sledi.

Naročanje listov in časnikov.

Družine, posamezne, si ne morejo v današnjih razmerah naročati časnikov in revij, ki bi jih rabile. V knjižnicah se pa denar, ki pride pri članarini, morebitni sposojnini, predstavi ali kjerkoli, zbira v namen: kupovati nove knjige in naročati liste, pa vzdrževati inventar, to je knjige vezati. Izmed mesečnikov naj ima knjižnica tole: »Mladika«, splošno priljubljen družinski list, izhaja mesečno in prinaša romane, novele, črtice, pesmi, uganke, pa tudi znanstvene stvari. »Naš Dom« kot priloga Slov. Gospodarja in »Kres«. Prinašata leposlovne stvari, za praktično življenje navodila in za razvedrilo tudi. Dekleta ljubijo »Vigred«. Ti listi so skoraj obvezni za naše knjižnice. Če blagajna zmore, naj se naroči tudi na »Dom in svet«, mesečnik, ki izhaja že 46. leto. V letih svojega izhajanja si je pridobil veliko zaslug za slovenski jezik in kulturo, prinaša danes čim dalje bolj važne članke. Časnik ima pa tako skoraj vsaka hiša. Po večini je to »Slovenski gospodar«. Bodite apostoli kat. časopisja!

Hitler prosi,

naj mu spremenijo ime. Poljski žid Mozes Hitler je vložil na civilno sodišče v Varšavi prošnjo za spremembo imena, ker ga spravlja ime Hitler ob vsak ugled pri ostalih sodržavljanih. Ime, na katerega je tolikanj ponosen nemški kancler Adolf Hitler, je zelo pogostno med židi na vzhodu

900.000 prebivalcev mora zapustiti Leningrad.

Kakor poročajo iz Leningrada, so tamkaj razdelili med prebivalstvo potrdila za bivanje. Kdor ima tak list, lahko ostane kot oseba zaupanja v mestu, vsak drug pa se mora izseliti. Oblast je izdala le 1.890.000 potrdil za bivanje in radi tega se bo skrhilo število prebivalcev za eno dobro tretjino.

Ljudska posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na oglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Sprejema hranilne vloge in jih
.. .. obrestuje najboljše.
Denar je pri njej naložen po-
.. .. polnoma varno.

Za hranilne vloge jamči poleg re-
zerv in hiš nad 5000 članov-po-
sestnikov z vsem svojim pre-
.. .. moženjem!

Enovprežni voz prodam poceni. Rojko, Hoti-
nja vas, Slivnica. 743

Odda se v najem trgovski lokal s trgovskim
inventarjem v prometnem kraju na deželi.
Naslov v upravi lista. 744

Prometna gostilna blizu Maribora se radi bo-
lezni proda ali odda v najem. Naslov v upra-
vi lista. 742

Dekle, 22 let staro, želi službo k boljši družini,
najraje v kuhinjo. Marčič M., Limbuš. 746

Lepo posestvo, vinograd, mladi sadonosnik in
več njiv, z zidano hišo v bližini Maribora pri
cerkvi in šoli, ob glavni cesti, zelo primerno
za upokojenca, se radi družinskih razmer
proda. Dopise pod »Srečen dom« na upravo
lista. 745

Za cerkveno ljudsko petje

smo vam pripravili cerkvene pesmarice, ki smo
jim določili kar najnižjo ceno:

1. **Cerkvena ljudska pesmarica** samo po Din 3.—
(Obsega 100 izbranih pesmi.)
2. **Venec sv. pesmi**, obsega ravno 1000 cerkvenih
pesmi, stane broš. Din 10.—, vez. Din 30.—
3. **Prijatelj otroški** (molitve in pesmi z notami za
šolsko mladino), broš. Din 2.—, vez. Din 5.50
in Din 7.50.
4. **Jezus, blagoslovi nas!** (Slomšekove blagoslov-
ne pesmi z notami), Din 5.—.
5. **Kvišku srca** (pesmarica z notami), broš. 12 D,
vez. 20 Din.

Poleg teh naročajte tudi vse ostale cerkvene
skladbe, novejšje in starejšje, pri

TISKARNI SV. CIRILA V MARIBORU.

Nov vozni red

veljaven od 15. maja 1933

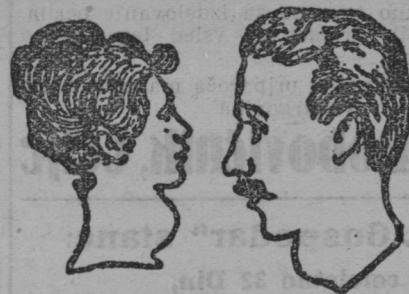
se dobi v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. —
Cena Din. 2.—.

!
OGLASI
v „Slov. gospodarju“
imajo
najboljši uspeh!

Mala oznanila.

V »Malih oznanilih«
stane vsaka beseda D
1.20. Najmanjša cena
za oglas je 8 D. Manj-
ši zneski se lahko
vpošljejo tudi v znam-
kah. — Upravišтво
odgovarja na razna
vprašanja samo takrat,
ako je priložena znam-
ka za 2 Din za odgo-
vor.
Upravišтво.

Golša — nabrekel vrat!

je obolenje ščitne žleze, katera se more pravo-
časno ozdraviti, ker se drugače delovanje tega
važnega organa kot zaščita proti strupom o-
groža, vsled česar nastopajo neugodni in do-
stikrat nevarni pojavi. 741
Zdravniška znanost je ugotovila, da soli, ki
vsebujejo jod, izvanredno dobro delujejo na
razne oblike golš. Mnogobrojni bolniki so u-
gotovili, da dosežejo z uporabo našega eno-
stavnega

pitnega zdravljenja

hiter in povsem neškodljiv upliv na bolezen.
Vsakdo, kdor trpi na golši in ima nabrekel
vrat, otečene žleze, naj zahteva našo knjižico,
katero mu pošljemo

brezplačno.

Dopisnica zadostuje. Poštno nabiralno mesto:
Georg Fulgner, Berlin-Neukölln,
Ringbahnstrasse 24, Abt. P. 83.

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu
Gospeske-Slovenske ulice.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnošta-
jerska hranilnica.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj
varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim
premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

Tiskarj: Tiskarna sv. Cirila v Mariboru, predstavnik Albin Hrovatin v Mariboru. = Urednik: Januš Golec, novinar v Mariboru, =
Izdajatelj: Tiskarna sv. Cirila, predstavnik: Franc Hrastelj v Mariboru.